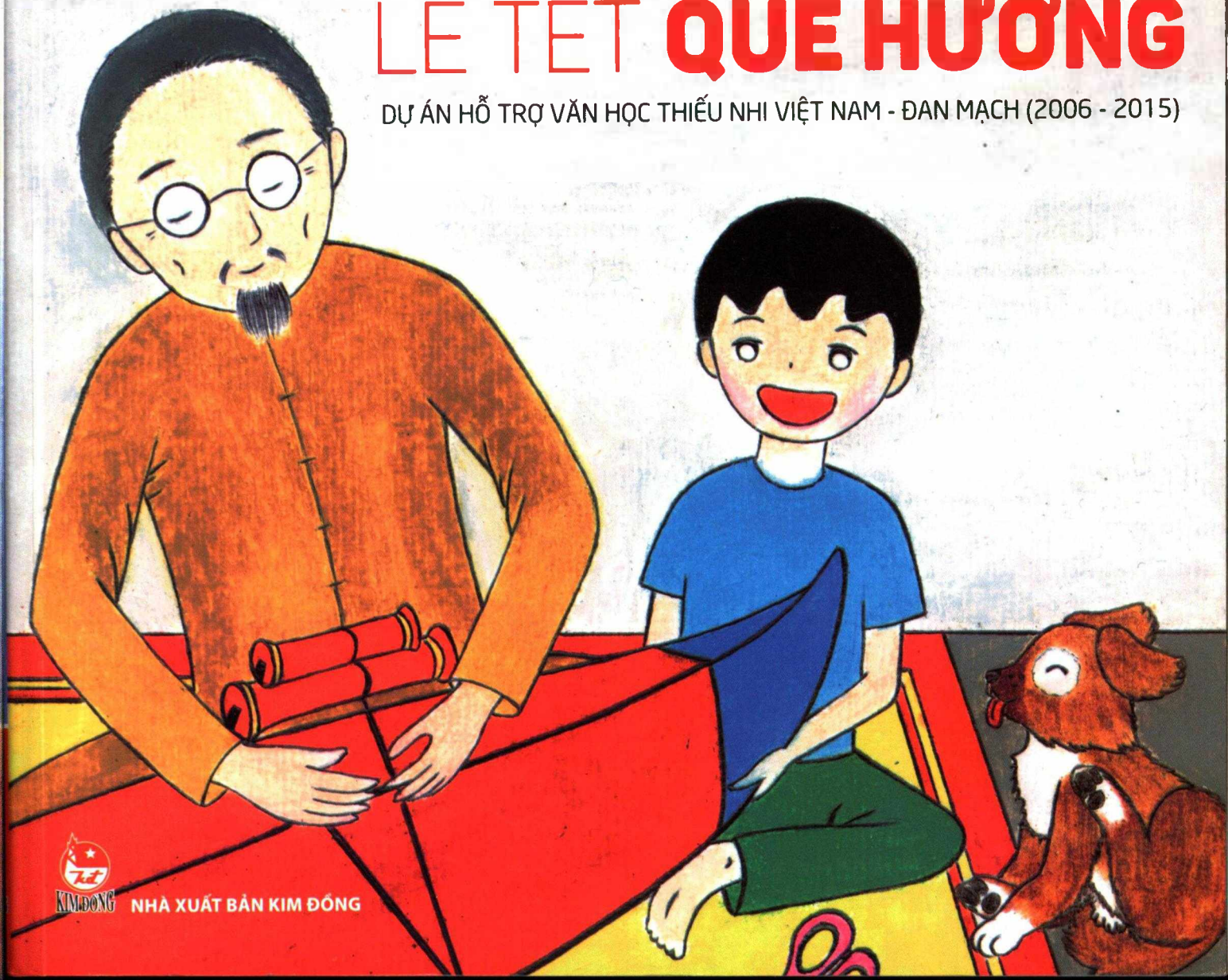

Nhiều tác giả

LỄ TẾT QUÊ HƯƠNG

DỰ ÁN HỖ TRỢ VĂN HỌC THIẾU NHI VIỆT NAM - ĐÀN MẠCH (2006 - 2015)

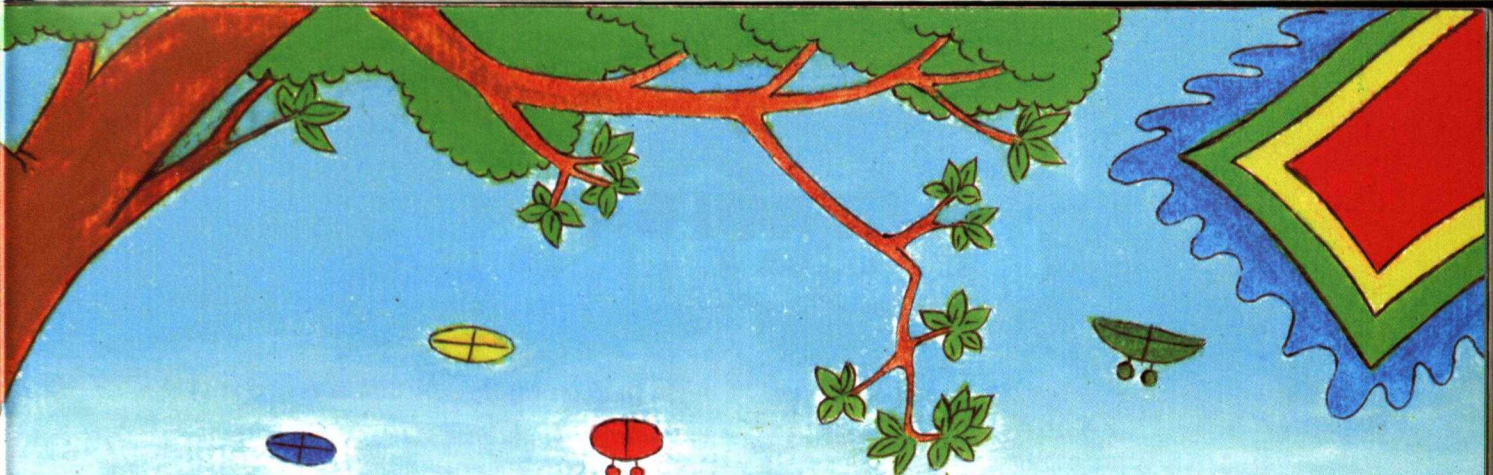

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

CUỐN SÁCH NÀY ĐƯỢC XUẤT BẢN VỚI SỰ GIÚP ĐỠ CỦA
ĐẠI SỨ QUÁN ĐAN MẠCH TẠI VIỆT NAM
TRONG KHUÔN KHỔ **DỰ ÁN HỖ TRỢ VĂN HỌC THIẾU NHI 2006 - 2015.**

Xuất bản theo Hợp đồng sử dụng tác phẩm
giữa các Tác giả và Nhà xuất bản Kim Đồng, 2015

Nhiều tác giả

LỄ TẾT QUÊ HƯƠNG

(Tác phẩm đoạt giải cuộc vận động sáng tác
LỄ HỘI QUÊ EM, 2012 - 2013)

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

LỜI NÓI ĐẦU

Dự án Hỗ trợ Văn học Thiếu nhi Việt Nam - Đan Mạch là món quà tuyệt vời mà chính phủ Đan Mạch và Hội Nhà văn Đan Mạch dành tặng trẻ em Việt Nam.

Mục tiêu của Dự án là nâng cao năng lực sáng tác cho đội ngũ những người viết và vẽ cho thiếu nhi tại Việt Nam; mở cánh cửa giao lưu giữa các nhà văn, họa sĩ Việt Nam với các nhà văn, họa sĩ Đan Mạch thông qua các cuộc hội thảo và các cuộc Vận động sáng tác hằng năm nhằm tạo ra những tác phẩm mới có tính sáng tạo phục vụ bạn đọc nhỏ tuổi.

Tranh truyện là mảng sách được Dự án đặc biệt quan tâm. Bởi đây là thể loại được các em nhỏ yêu thích, phù hợp với cảm nhận trực quan nhưng cũng phát huy mạnh mẽ trí tưởng tượng của bạn đọc nhỏ tuổi thông qua những câu chuyện sinh động cùng đường nét, sắc màu lung linh của tranh minh họa. Trong nhiều năm qua, các cuộc Vận động sáng tác không chỉ thu hút các nhà văn ở thể loại truyện

ngắn mà còn thu hút rất nhiều họa sĩ trẻ tài năng với những tác phẩm tranh truyện có nội dung và ý tưởng mới lạ cùng cách trình bày độc đáo.

Bảy cuốn sách in lần này gồm những tác phẩm xuất sắc được tuyển chọn từ hơn 50 tác phẩm đã đoạt giải. Các câu chuyện đều giản dị, gần gũi song cũng chứa đựng những yếu tố kì ảo mà vẫn thấm đượm tình yêu thương nhân ái. Các nhân vật khi là người thật, khi là những nhân vật đồng thoại gần gũi như con ong, chú kiến, khi lại là những bông hoa, giọt nước... tất cả đều được các nhà văn, họa sĩ thổi hồn khiến chúng có thể kể hoặc trò chuyện với bạn đọc về cuộc sống và thế giới xung quanh các em. Hi vọng bạn đọc sẽ tìm thấy nhiều thú vị khi đọc những cuốn sách này.

Nhân dịp này, cho phép tôi được thay mặt Ban tổ chức Dự án, xin chân thành cảm ơn các nhà văn, họa sĩ đã dành thời gian tâm huyết để nghĩ về các em, viết cho các em - những bạn đọc nhỏ yêu quý trên khắp mọi miền Tổ quốc của chúng ta.

LÊ THỊ DẤT - GIÁM ĐỐC DỰ ÁN

CHIẾC ĐÈN CỦA THỎ

Tranh và lời: LÊ THỊ BÍCH KHOA

[GIẢI NHÌ]

Sáng sớm, ba đã dẫn Thỏ đi
mua đồ để làm đèn lồng đón trăng.
Hôm nay là Trung Thu rồi.

Thỏ mơ màng nghĩ tới chiếc đèn lồng ba sẽ giúp mình làm. Đèn lồng của ba và Thỏ làm sẽ đẹp và lạ nhất xóm cho mà xem!

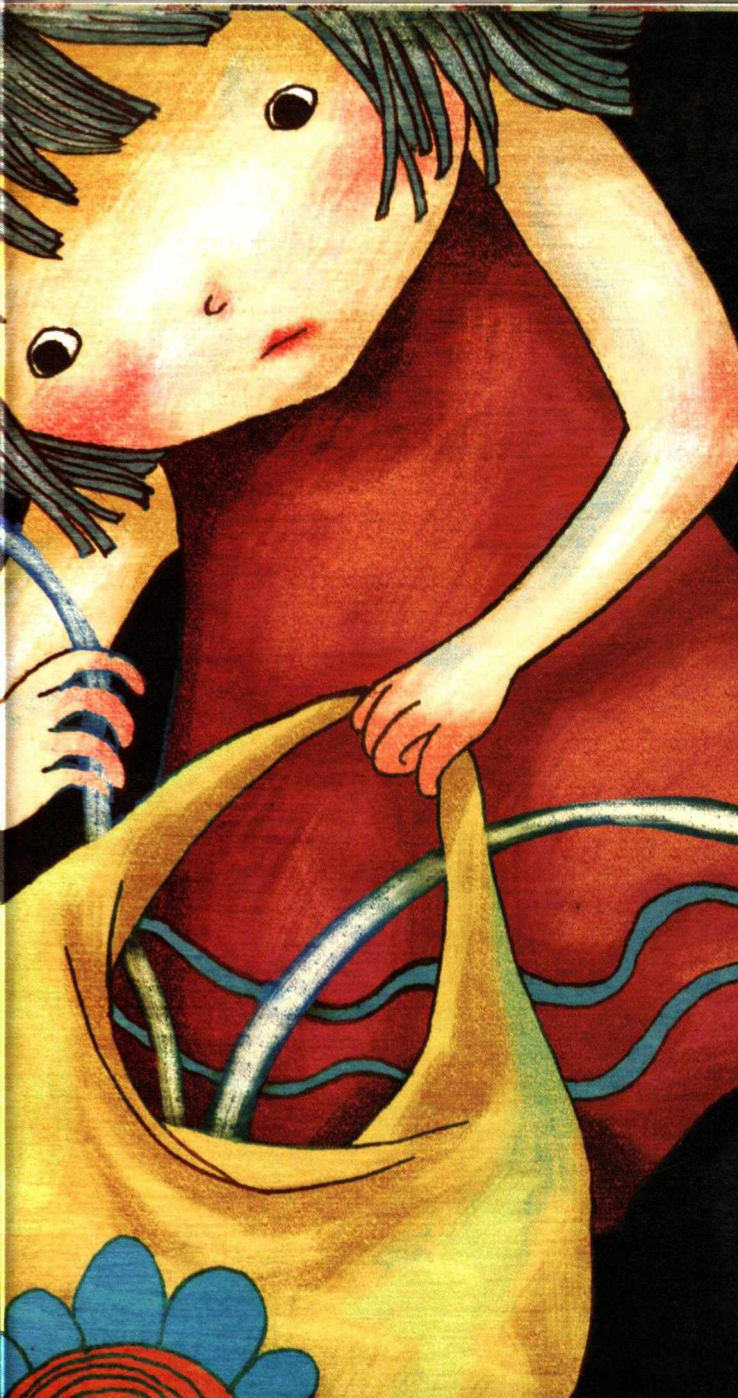
Trên đường về, ba và Thỏ
đi ngang nhà anh Sóc.

“Anh Sóc đang làm gì
thế?” Thỏ hỏi.

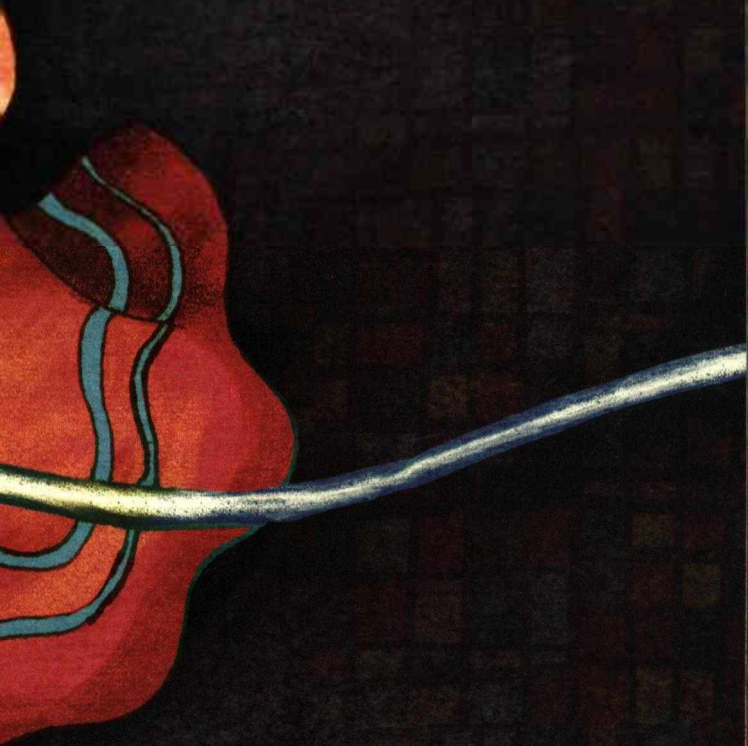
“Anh làm đèn
lồng chơi Trung Thu.
Nhưng anh đang bị
thiếu nan tre. Không
biết làm sao đây...”

Thỏ nhìn ba: “Mình cho anh Sóc
ít nan tre ba nhé!”

Ba mỉm cười đáp: “Dĩ nhiên rồi!”

Hai cha con vui
về đi về, ngang qua
nhà chị em Mi và
Mèo. Hai chị em
cũng đang cắm cúi
làm đèn đón trăng.

Mì lo lắng: “Mèo ơi, chị em
mình không đủ tiền mua nhiều
giấy hoa. Chắc chị chỉ có thể làm
một chiếc đèn cho em thôi...”

“Bạn Mi lấy giấy của mình
đây nè!” Thỏ nói.

Mi sung sướng cảm ơn rồi rút.

Hai cha con lại lững thững đi tiếp.
Dọc đường, Thỏ thấy bé Cún đang
cầm chiếc đèn, mặt buồn buồn.

“Sao thế Cún?” Thỏ hỏi.

“Mẹ làm cho em chiếc đèn
con cá này mà lại quên mua màu
kim tuyến. Nhìn nó chán quá. Em
muốn có màu kim tuyến để vẽ
mắt, vẽ vây cơ!”

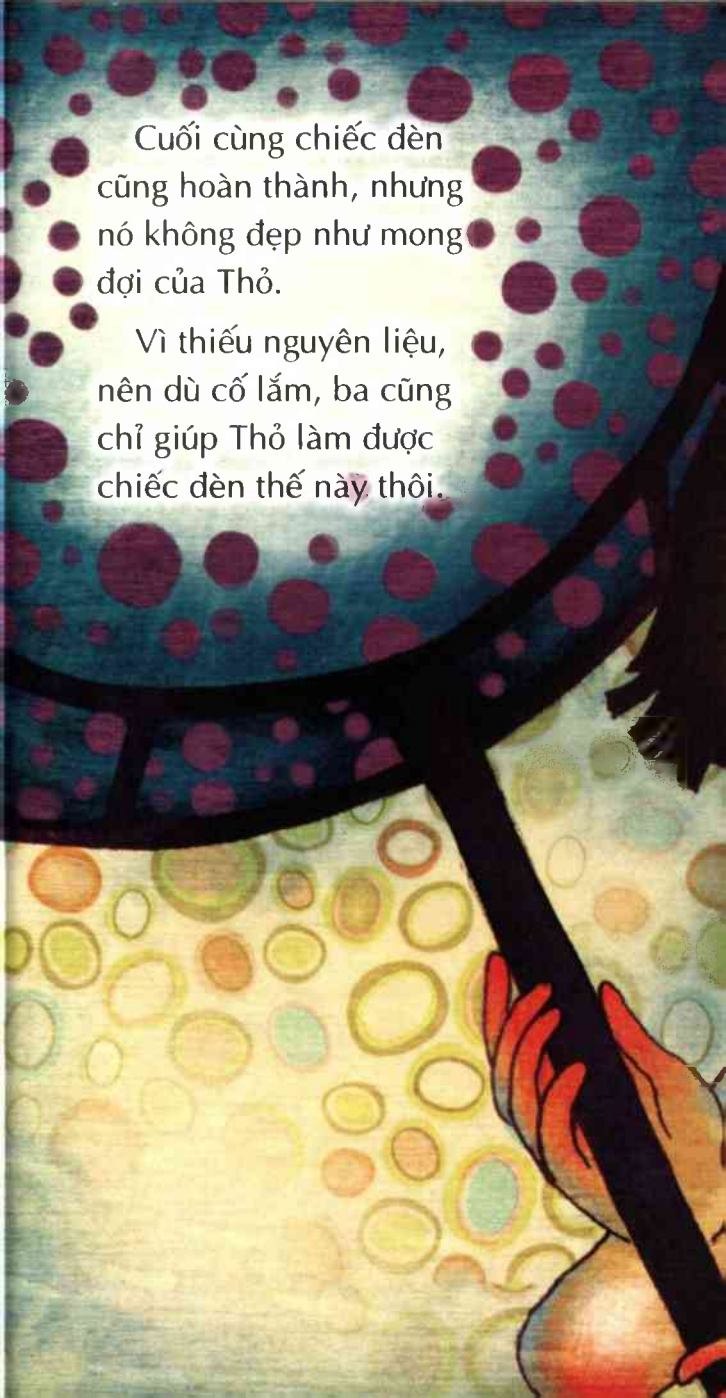

“Tưởng gì! Chị cho
em màu kim tuyến của
chị nè!”

Về tới nhà, hai
cha con bắt tay vào
làm đèn ngay cho
kịp đón trăng.

Cuối cùng chiếc đèn
cũng hoàn thành, nhưng
nó không đẹp như mong
đợi của Thỏ.

Vì thiếu nguyên liệu,
nên dù cố lắm, ba cũng
chỉ giúp Thỏ làm được
chiếc đèn thế này thôi.

Trung Thu đến rồi. Trên khu phố xuất hiện bao
nhiều đèn lồng đủ màu sắc, đủ hình dáng. Cô bé,
cậu bé nào cũng tự hào khoe đèn của mình.

Bạn nào cũng cười Thỏ
vì đèn của Thỏ xấu quá.

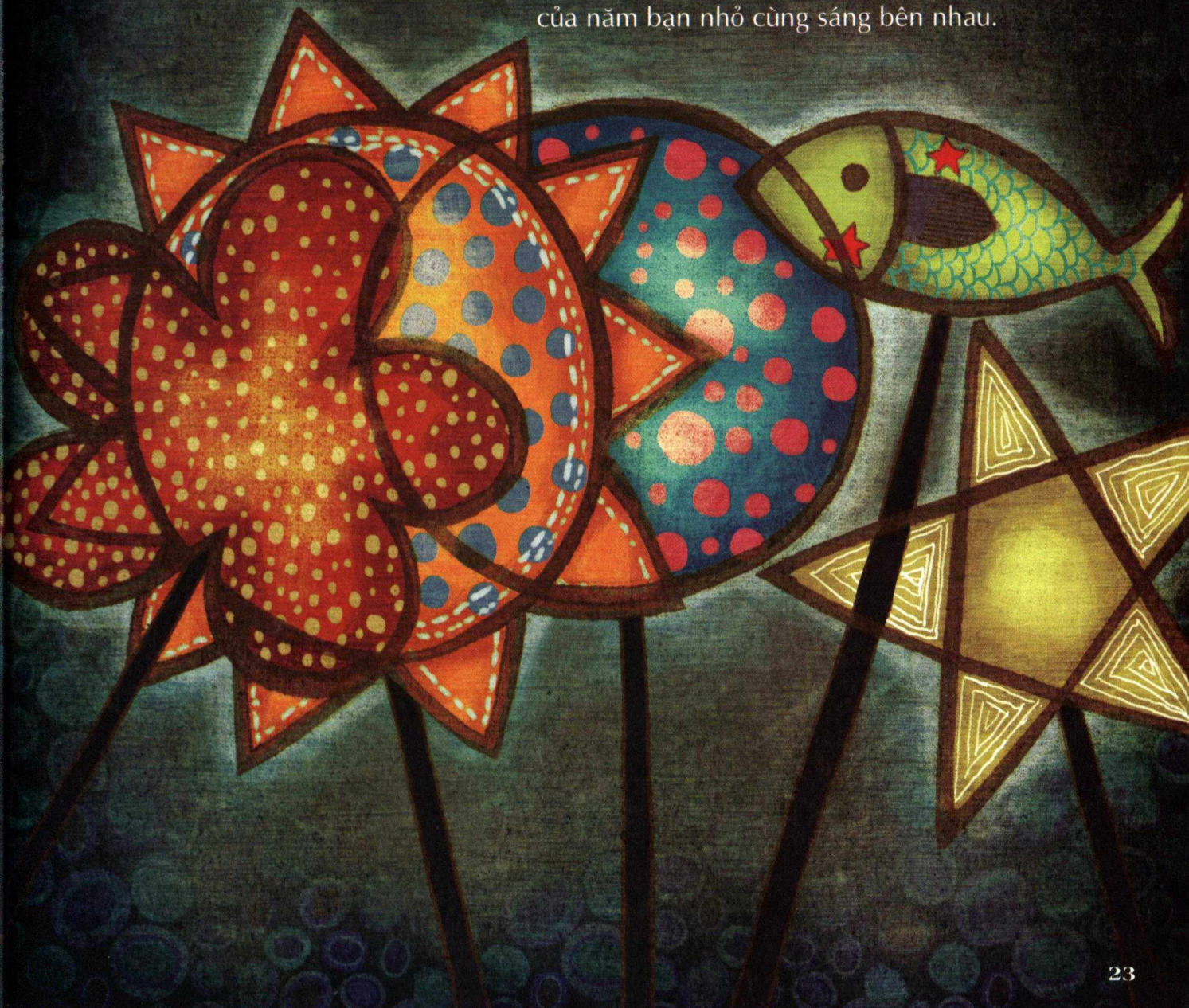
Nhưng bỗng một tiếng nói
vang lên:

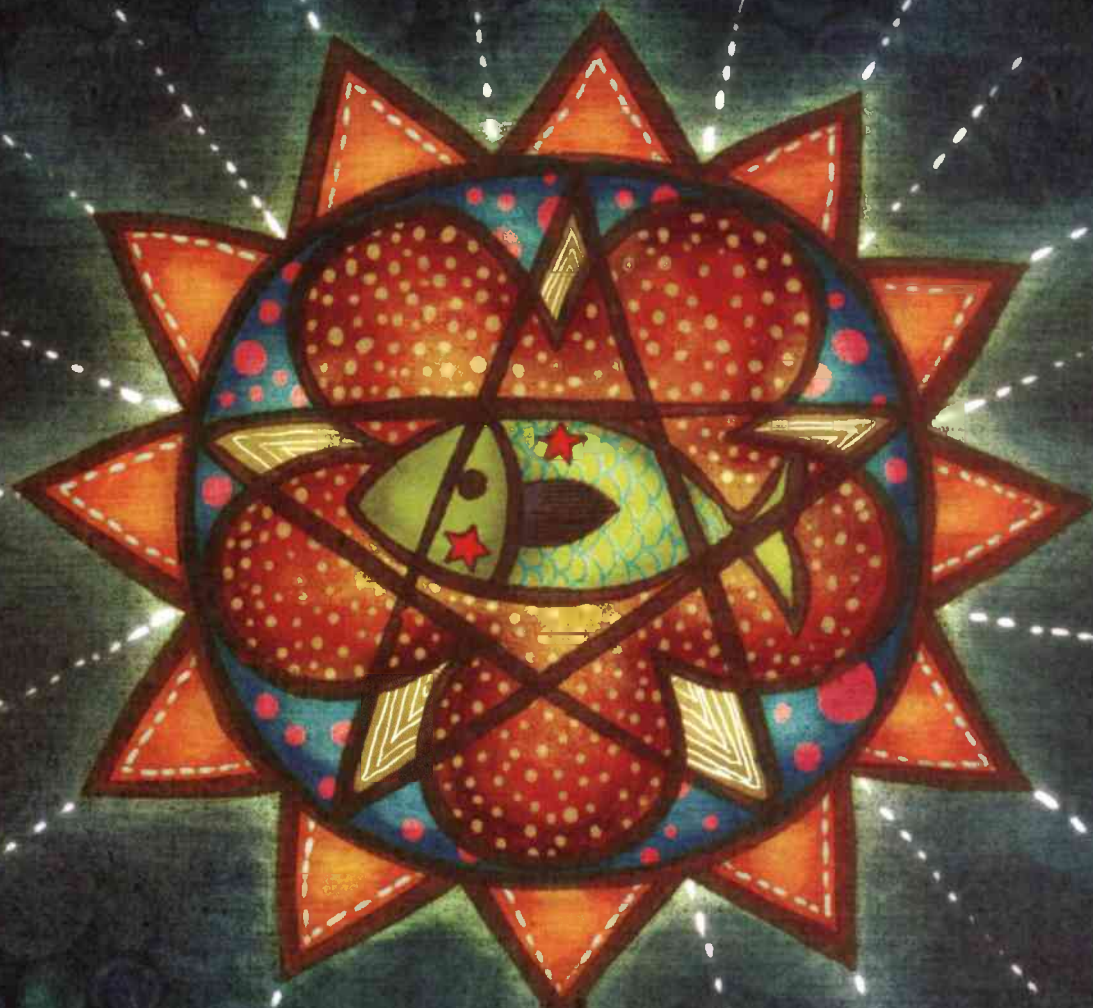
“Đèn Thỏ xấu vì Thỏ đã
cho bọn tớ những nguyên
liệu đẹp nhất đấy!”

Dưới ánh trăng rằm lung linh, những cây đèn
của năm bạn nhỏ cùng sáng bên nhau.

Tất cả cùng làm thành chiếc đèn
đẹp nhất: Chiếc đèn của tình bạn
giữa lễ hội mùa thu!

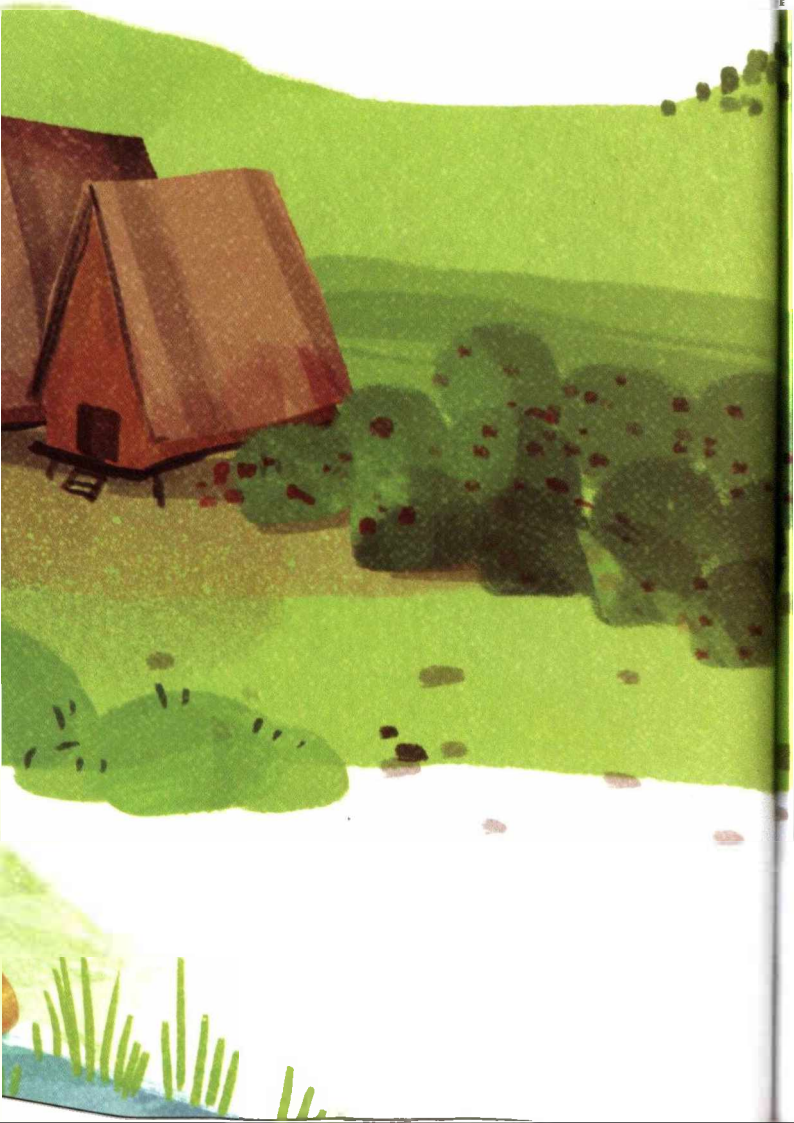
CHIẾC RĂNG SÂU của ANAK

Tranh và lời: NGUYỄN TRẦN DUY TỰ

[GIẢI NHÌ]

Mùa xuân năm nay, Bin được ba má
dẫn lên Tây Nguyên chơi.

Bin sống ở thành phố từ nhỏ, nên khung cảnh núi rừng
Tây Nguyên khiến Bin cảm thấy rất thích thú.

Còn tuyệt vời hơn khi ở đây sắp diễn ra Lễ hội đua voi.

Để tiện tham dự lễ hội, gia đình Bin ở lại nhà chú Y Bing, một người bạn của ba.

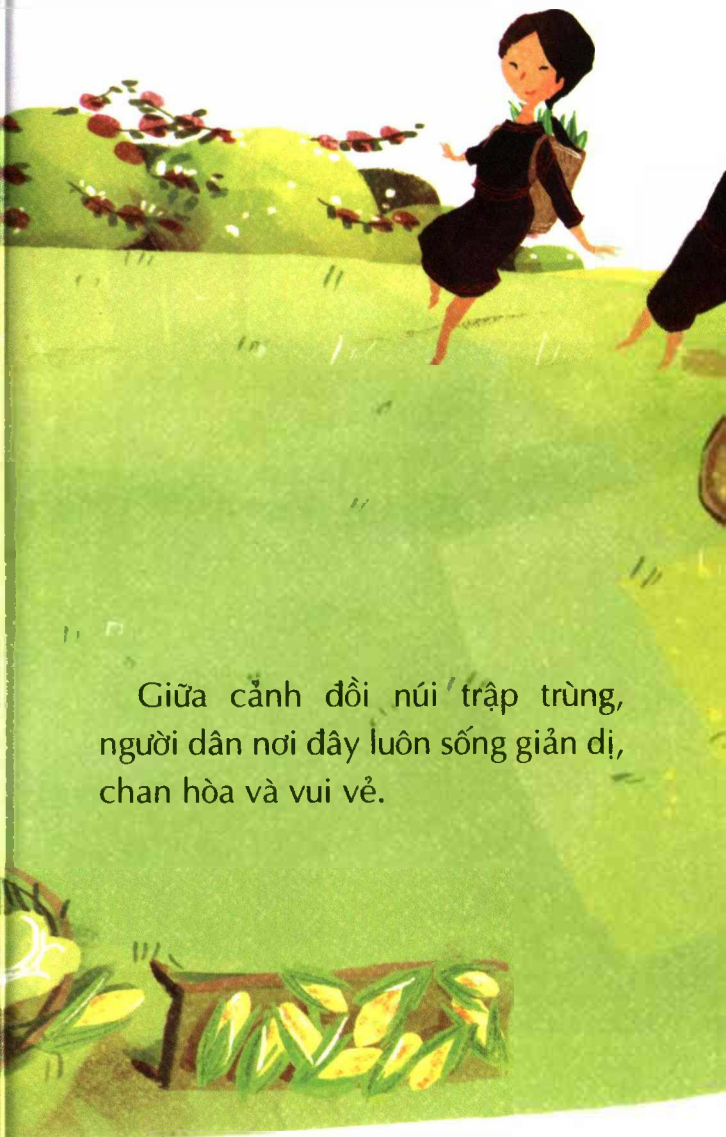
Chú Y Bing có một cậu con trai trạc tuổi Bin,
tên là Y Công.

Dù mới quen nhau, nhưng cả hai cu cậu đã
nhANH chóng trở nên thân thiết.

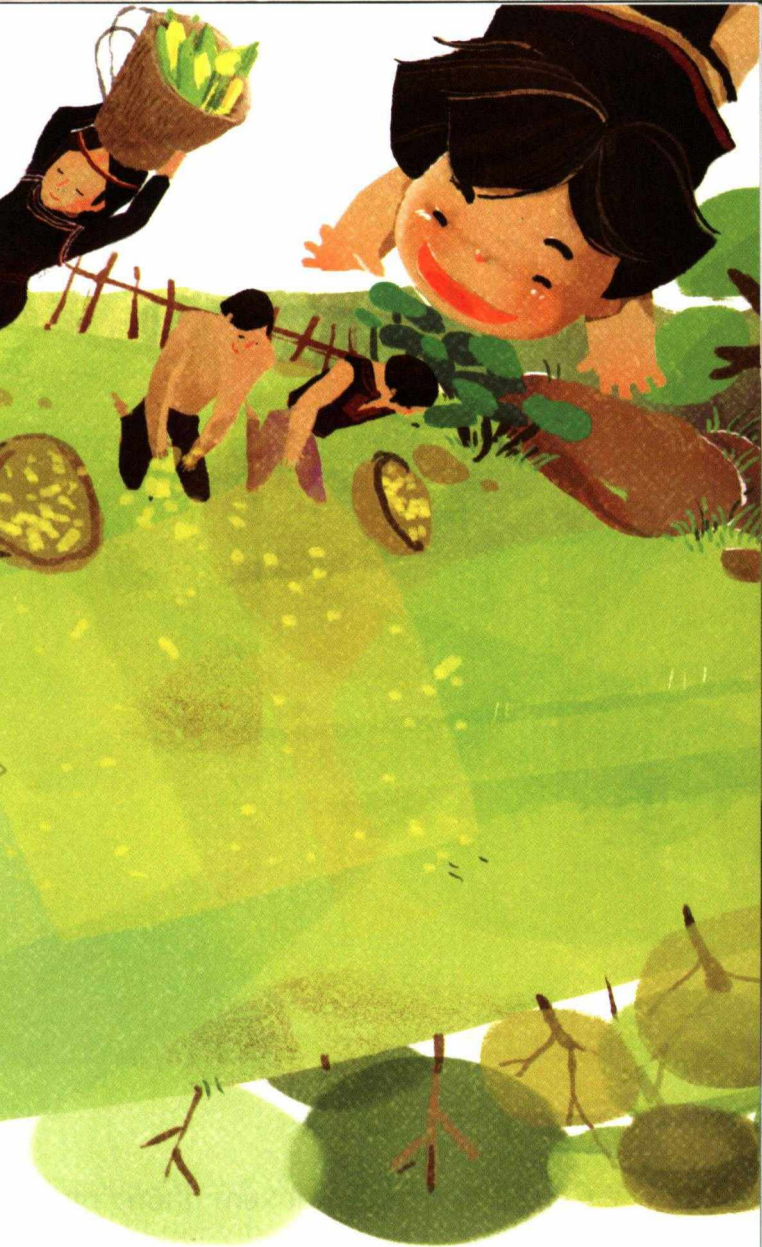

Y Công dẫn Bin đi tham quan xung quanh làng. Nhờ vậy, Bin được khám phá rất nhiều điều thú vị về cuộc sống của người Tây Nguyên.

Giữa cảnh đồi núi 'trập trùng,
người dân nơi đây luôn sống giản dị,
chan hòa và vui vẻ.

Y Công còn dẫn Bin đi xem những ngọn đồi và thác nước hùng vĩ.

Khi màn đêm buông xuống, tiếng cồng chiêng vang lên rộn ràng quanh đồng lửa bập bùng. Hoà theo đó là tiếng hò reo, ca hát của mọi người sau một ngày làm việc chăm chỉ.

Một buổi sáng, Y Công đưa Bin ra chuồng voi nhà mình và giới thiệu người bạn to lớn của cậu, Anak. Năm nay Anak sẽ đại diện cho làng Y Công tham gia Lễ hội đua voi.

Với bản tính hiền hoà, Anak quen với Bin rất nhanh.
Cả ba cùng chơi đùa thật vui vẻ.

Nhưng một buổi sáng nọ, Anak bỏ ăn và không buồn chơi đùa gì cả. Bin và Y Công rất lo lắng.

Hai cậu bé quyết định chạy đi báo cho người lớn biết.

Mọi người trong làng đều lo cho Anak, vì chỉ còn hai ngày nữa là đến Lễ hội đua voi rồi...

Chú Y Bing khám cho Anak và tìm ra một chiếc răng sâu trong miệng nó. Đó chính là nguyên nhân khiến Anak không ăn uống được.

Thấy Anak đau đớn, chú Y Bing ân cần vỗ về nó.
Chú nói: “Đừng lo, ta sẽ giúp mày khỏi đau đây.”

Hôm sau, Anak được gây mê để chú Y Bing nhổ răng.
Mọi người trong làng cùng xúm lại giúp chú.

Bin và Y Công chỉ dám đứng xa xa mà nhìn, trong lòng
hồi hộp.

Sau một hồi vất vả, cuối cùng chú Y Bing cũng nhổ được chiếc răng sâu trong miệng Anak.

Sau khi được nhổ răng, Anak dần khoẻ lại. Đến ngày khai hội, Anak đã có thể tham gia đua như bình thường.

Và không phụ lòng mong đợi của dân làng,
Anak cùng chú Y Bing đã về nhất.

Cả gia đình Bin cùng hai bố con chú Y Bing và dân làng reo hò, nhảy múa tung bừng, mừng chiến thắng của Anak.

Riêng với Bin, đây quả là chuyến du xuân đáng nhớ nhất trong đời cậu bé.

Trung Thu của Tí

Tranh và lời: KIM DUẨN

[GIẢI BA]

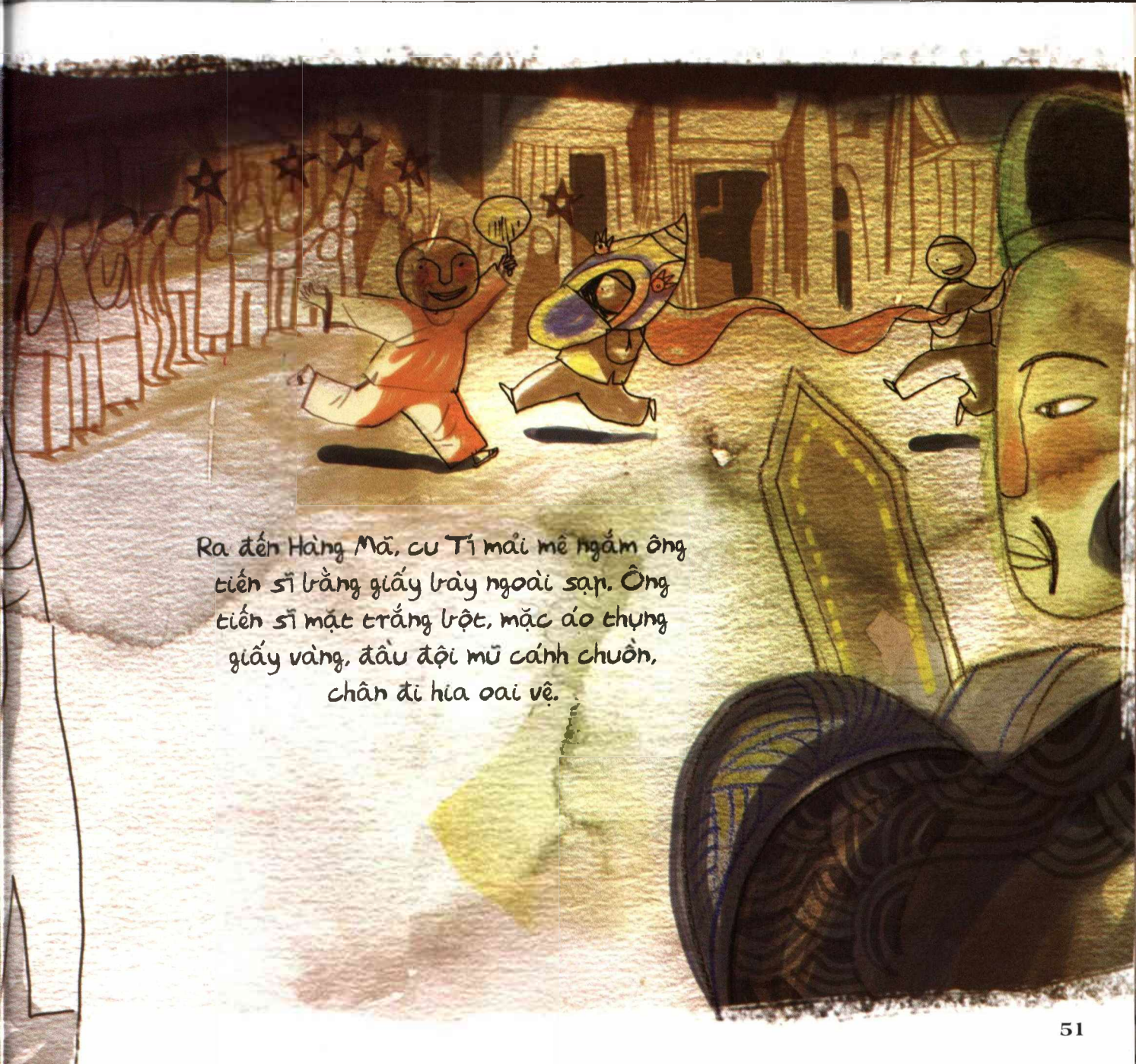
Hôm nay là Trung Thu.
Trung Thu vào tháng Tám
âm lịch hằng năm. Nếu chẳng kể
Tết Nguyên Đán, thì Trung Thu
là dịp vui nhất. Hôm nay, Cu Tí
được ông nội dẫn đi chơi.

Rủ nhau chơi khắp Long Thành
Ba mươi sáu phố rành rành chẳng sai...

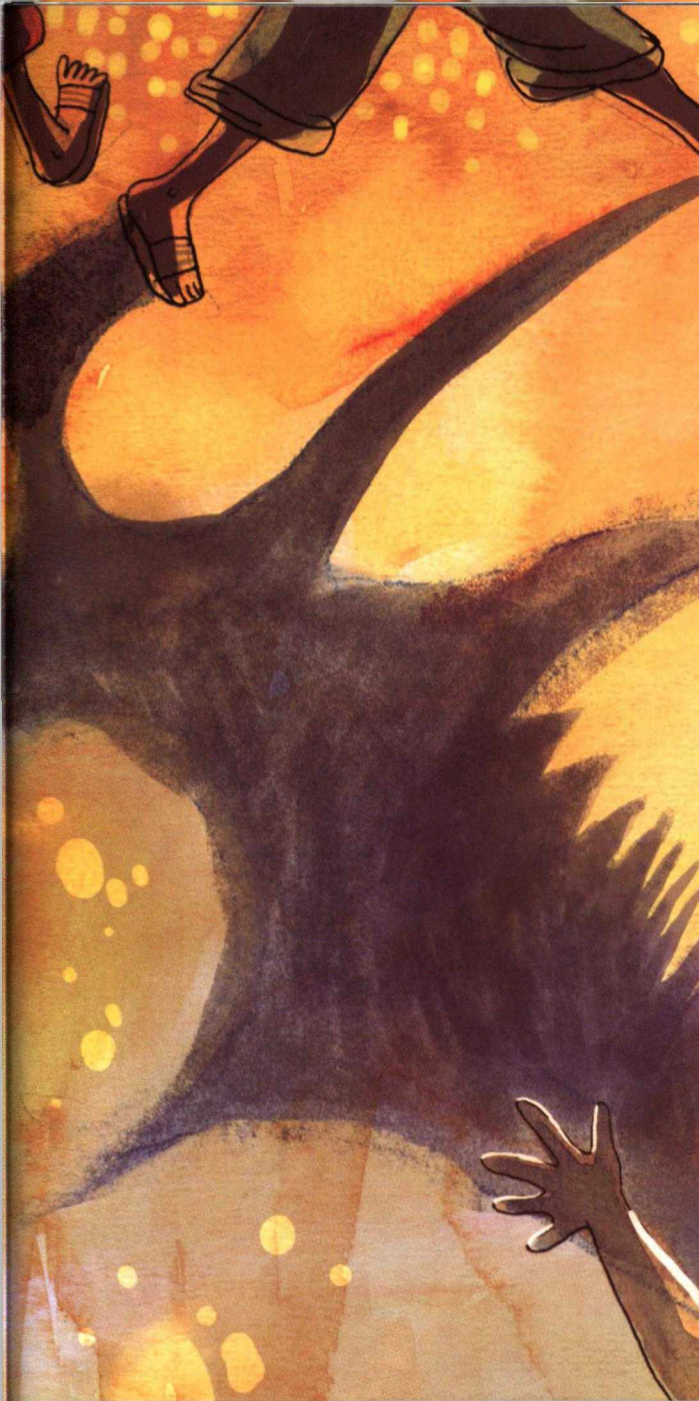
kid
2013

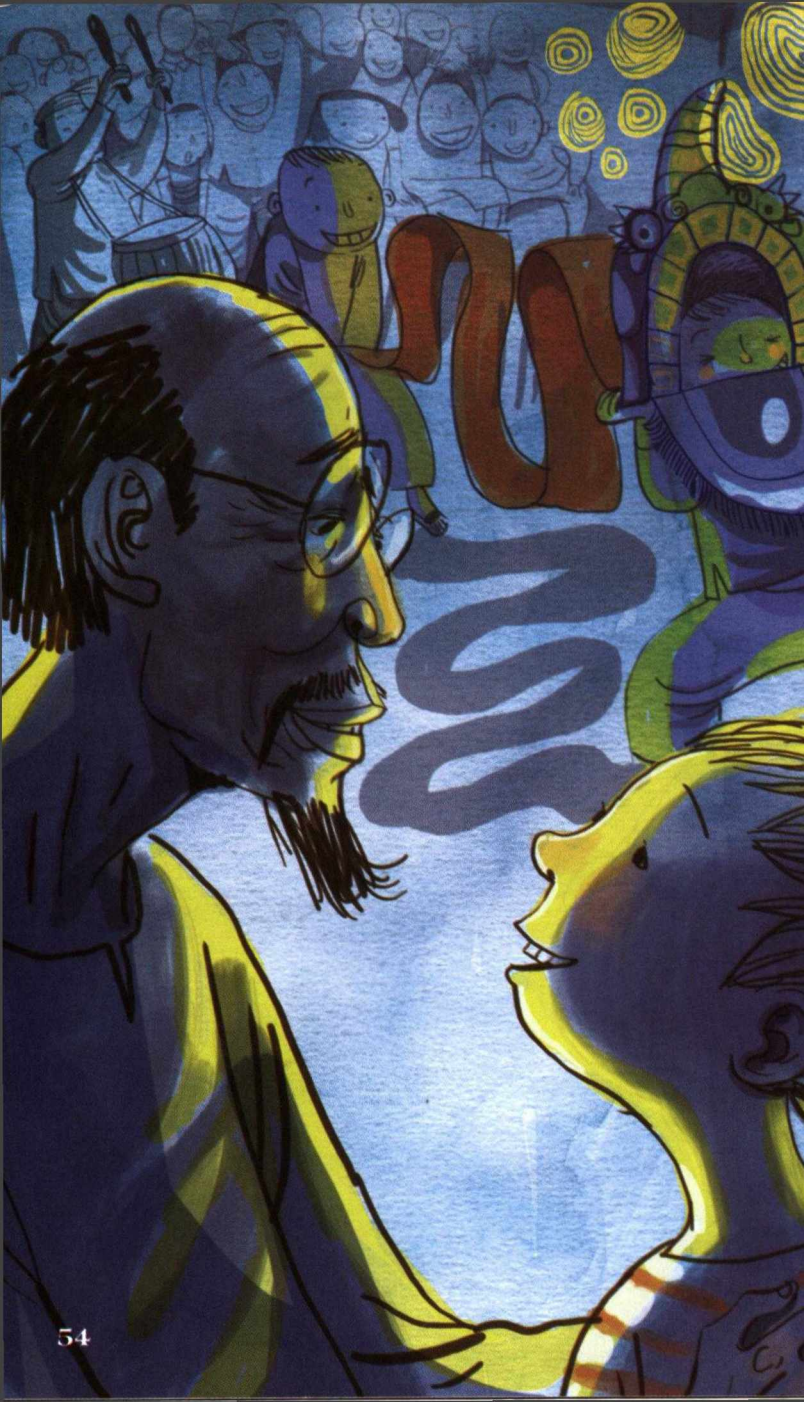
Ra đến Hàng Mã, cu Tí mãi mê ngắm ông
tiến sĩ lẳng giầy lầy ngoài sạp. Ông
tiến sĩ mặt trắng lợt, mặc áo thụng
giấy vàng, đầu đội mũ cánh chuồn,
chân đi hia oai vệ.

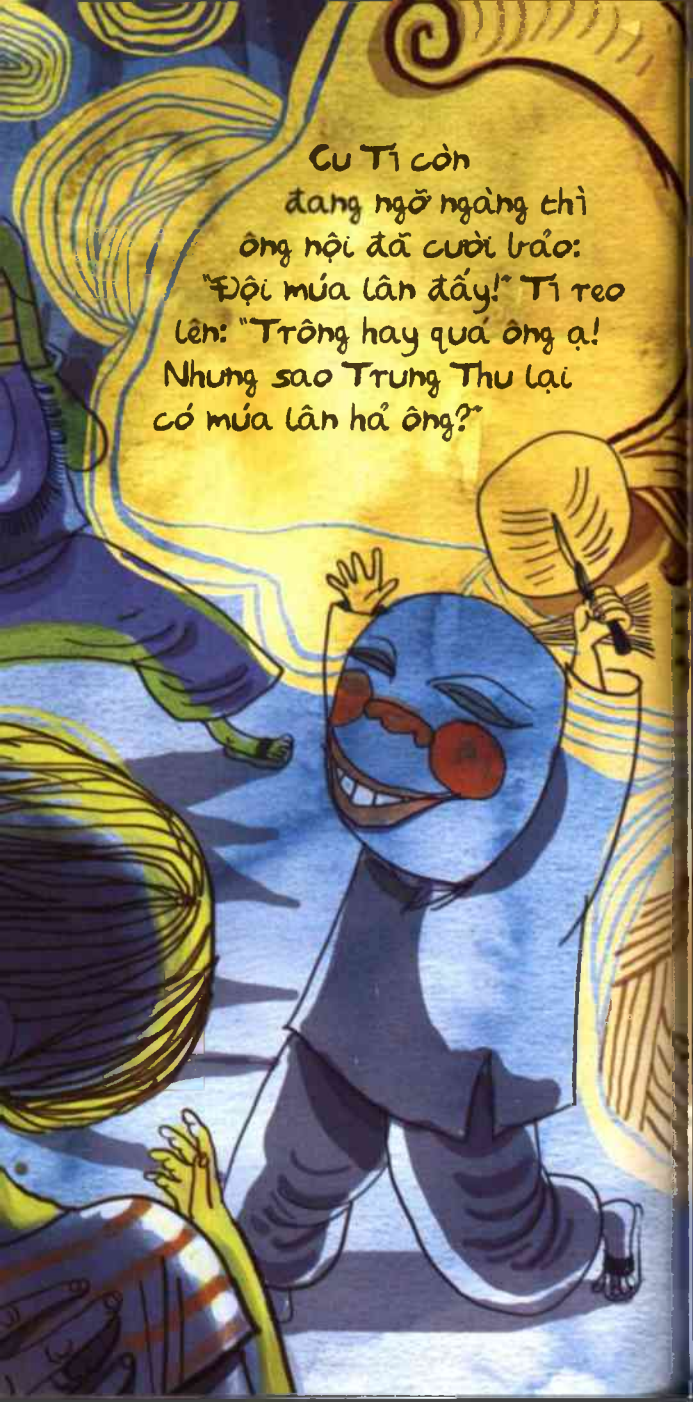

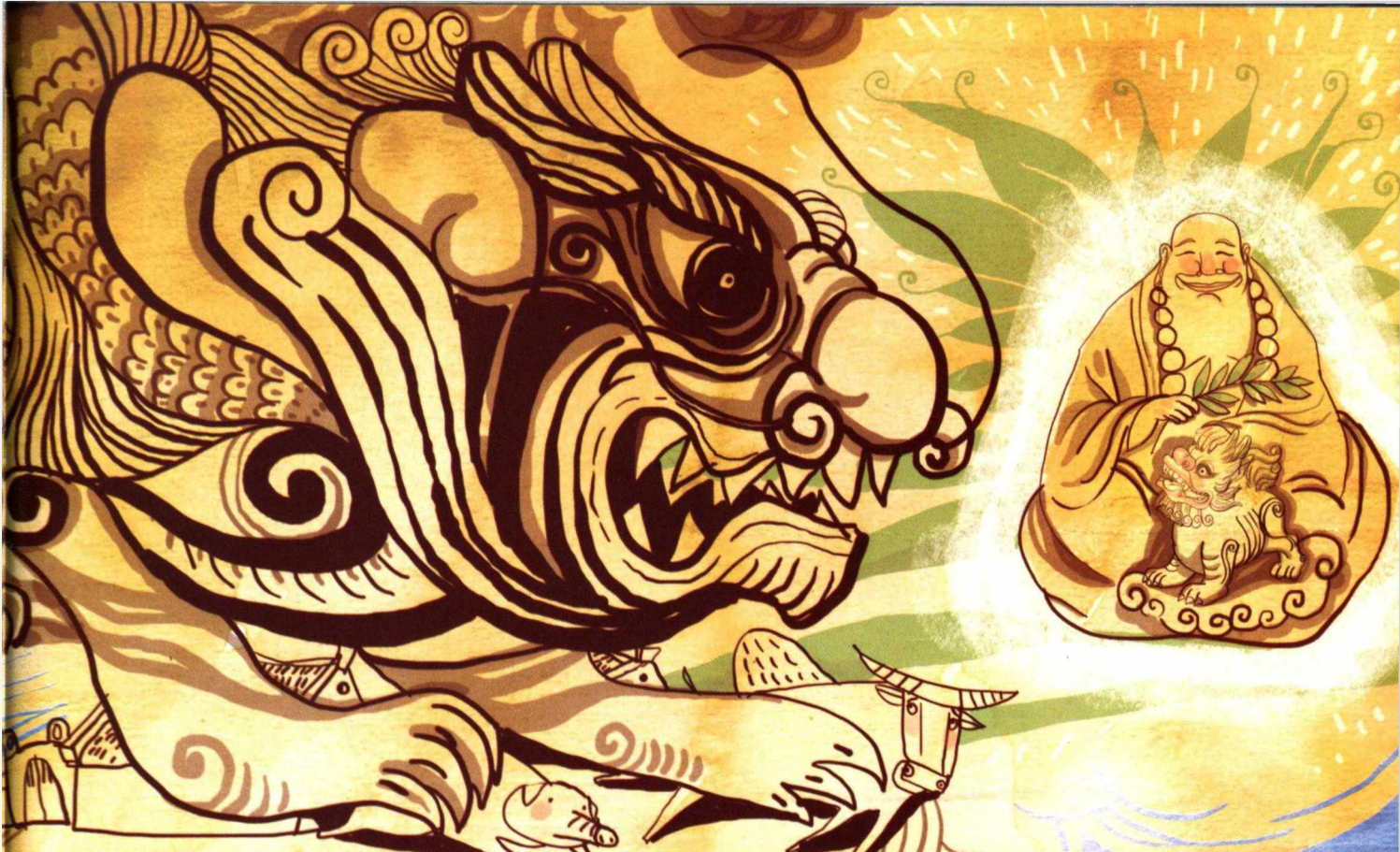
Bống Cu Tí thấy trên mặt
đất hiện lên bóng của một
con vật to lớn có những
cái vuốt khổng lồ.

Cu Tí còn
đang ngỡ ngàng thì
ông nội đã cười bảo:
"Đội múa lân đấy!" Tí reo
lên: "Trông hay quá ông ạ!
Nhưng sao Trung Thu lại
có múa lân hả ông?"

Ông cười hiền; "À, tục này có từ lâu lắm rồi. Truyền thuyết kể rằng, xưa kia con lân là giống ăn thịt, thường quấy nhiễu cuộc sống của nhân dân. Thương dân, Đức Di Lặc, hay dân ta thường gọi là Ông Địa, đã hàng phục con vật và luyện cho nó ăn rau cỏ. Từ đó, con lân không còn phá rối người nữa."

Ông lại tiếp: "Mỗi năm, cứ đến Tết, ngài lại dẫn con lân xuống chúc Tết dân chúng để mọi người biết nó đã trở thành loài thú lành. Ông Địa và lân đi đến đâu là mang lại may mắn phúc lành đến đó, nên dân chúng thường treo rau xanh và giấy đỏ đón chào."

"Từ đó, vào các dịp lễ Tết, người ta lại diễn cảnh Ông Địa dắt lân đi chúc Tết để cầu mong cuộc sống an vui, no đủ."

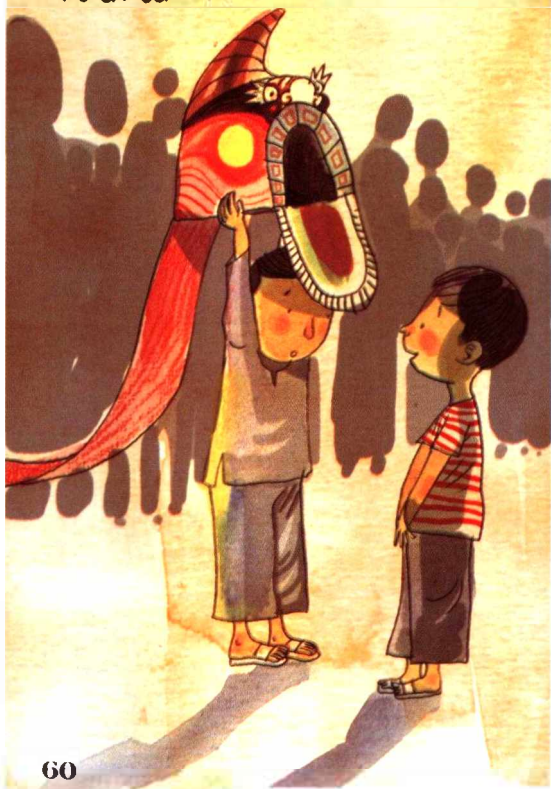
"Hay quá ông ơi!"
Cu Tí reo lên rồi
hớn hở chạy theo
đám múa lân.

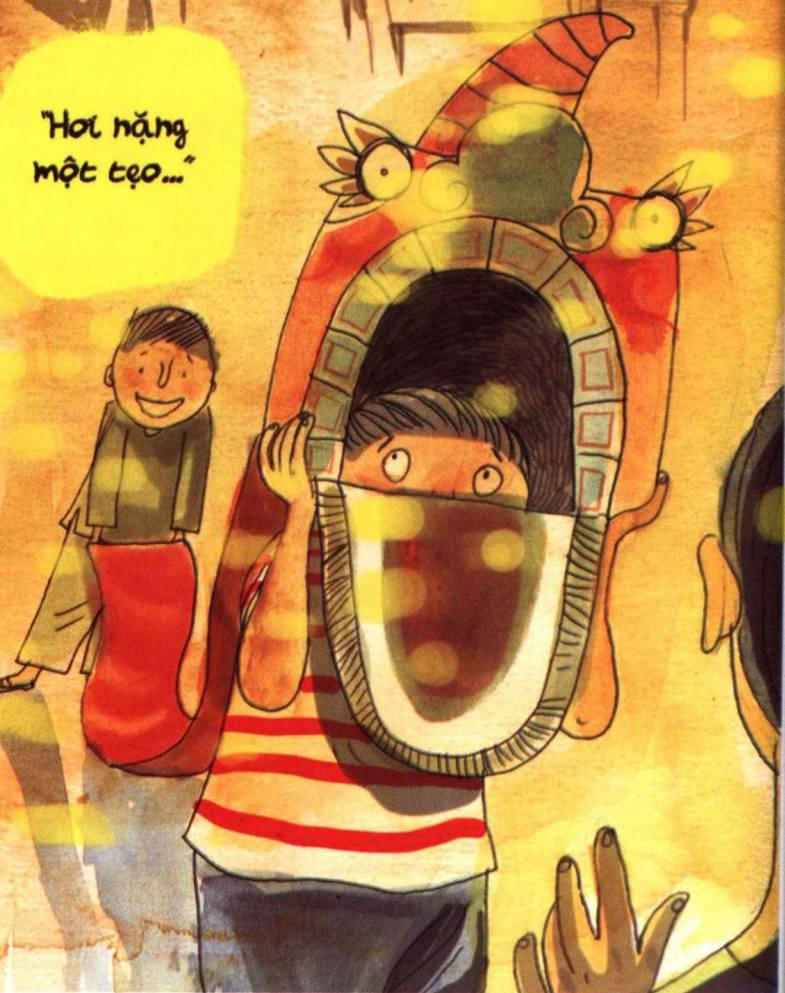

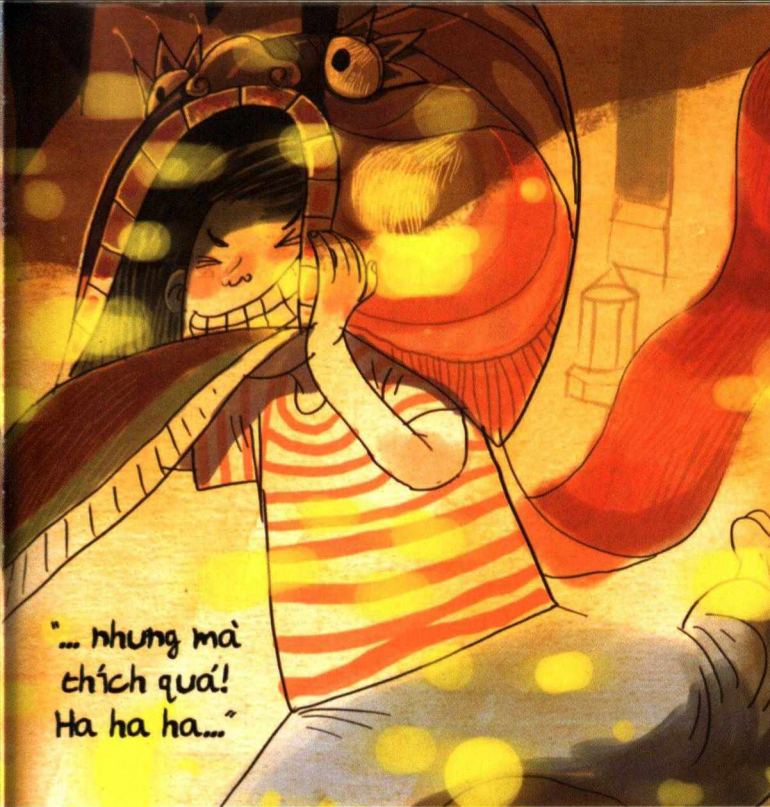
"Các anh ơi,
cho em chơi
với!"

Đám múa lân dừng lại,
cậu bé cầm đầu lân hỏi:
"Nhóc cũng muốn chơi hả?
Nặng lắm đấy, bê được không?"
Tí lên lên: "Anh cho em thử xem..."

"Hơi nặng
một tẹo..."

Tí thấy như mình đã
biến thành chú lân
hiền lành, đem lại
may mắn
cho mọi người
trong câu chuyện
ông vừa kể.

Một cái Tết khác

Tranh và lời: TRẦN THU HƯƠNG

[GIẢI TƯ]

Gần Tết, ba bảo cả nhà: “Tết này nhà mình về quê nhé!”

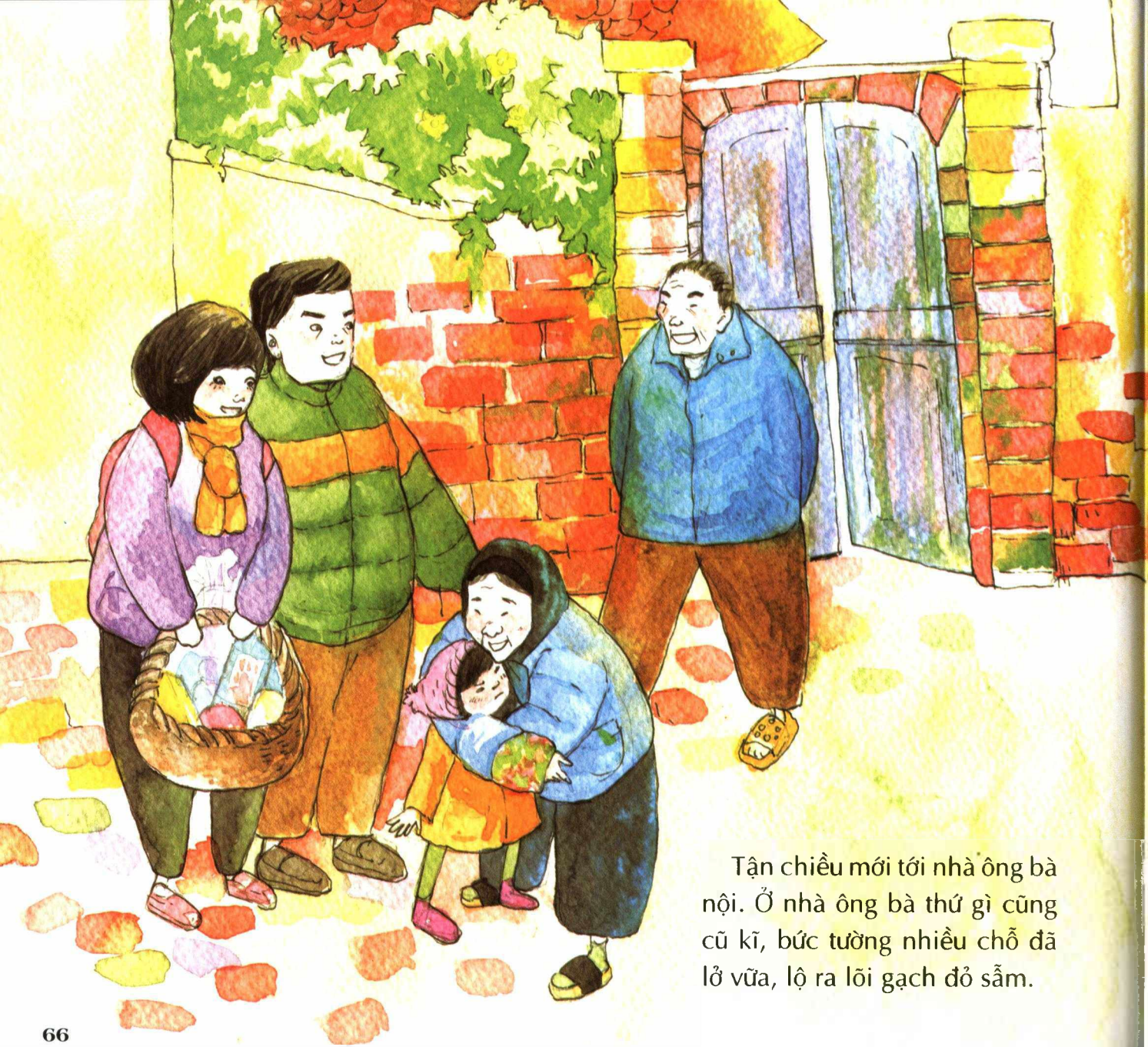
Bé giầy nảy lên: “Về quê chán ồm!”

Nhưng ý ba đã quyết rồi.

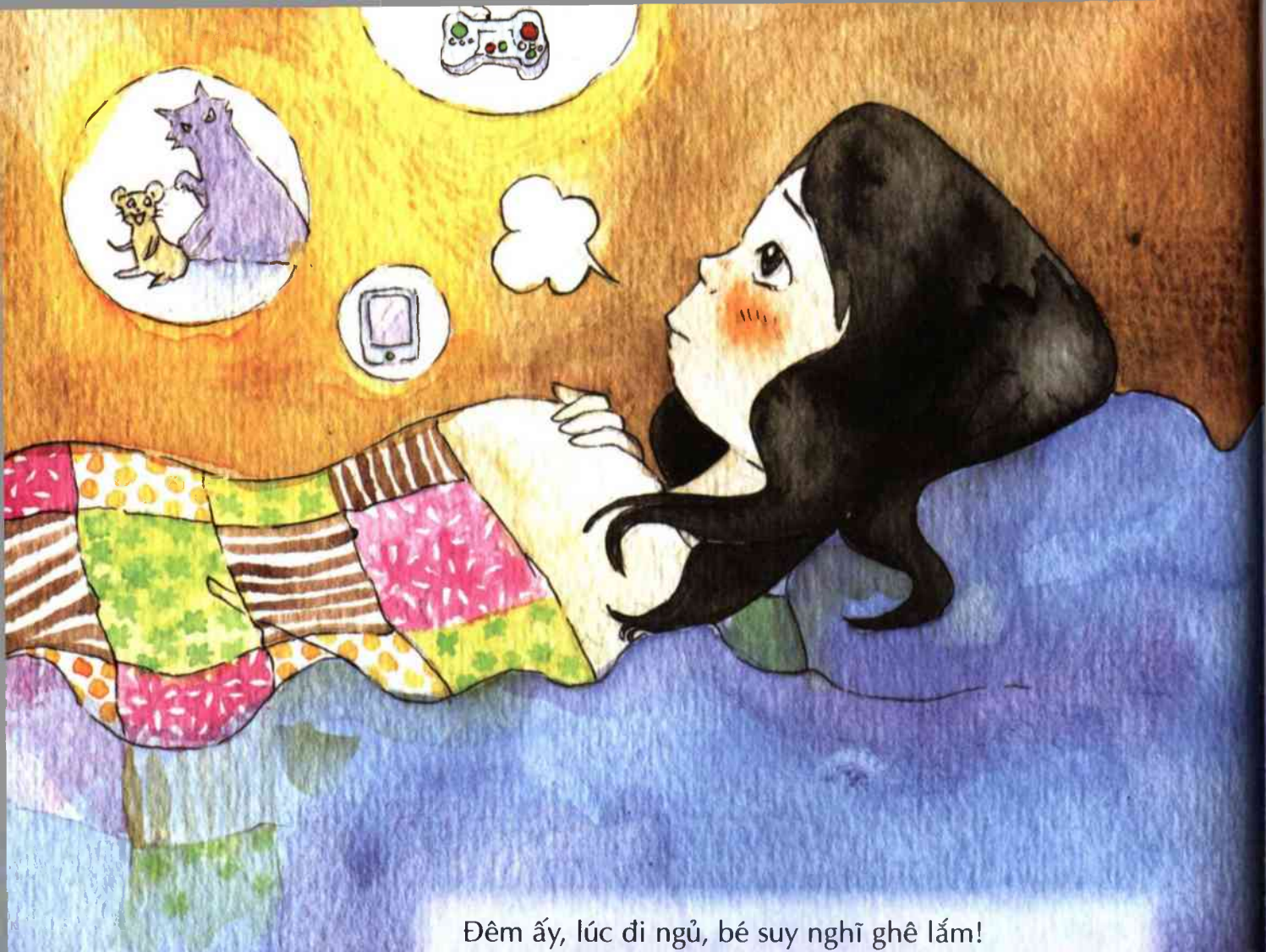
Đường về quê xa lắc. Ba chở cả gia đình đi qua
bão cơn phố, qua những mảnh ruộng xanh trải dài
tít tắp, mãi mà vẫn chưa tới nơi.

Tận chiều mới tới nhà ông bà nội. Ở nhà ông bà thứ gì cũng cũ kĩ, bức tường nhiều chỗ đã lở vữa, lộ ra lõi gạch đỏ sẫm.

Thấy bé cứ phụng phịu, ông nội dỗ: “Ngày mai các anh chị sẽ qua chơi với Mai và đưa con đi hội làng. Mai ngoan, đừng buồn nữa nhé!”

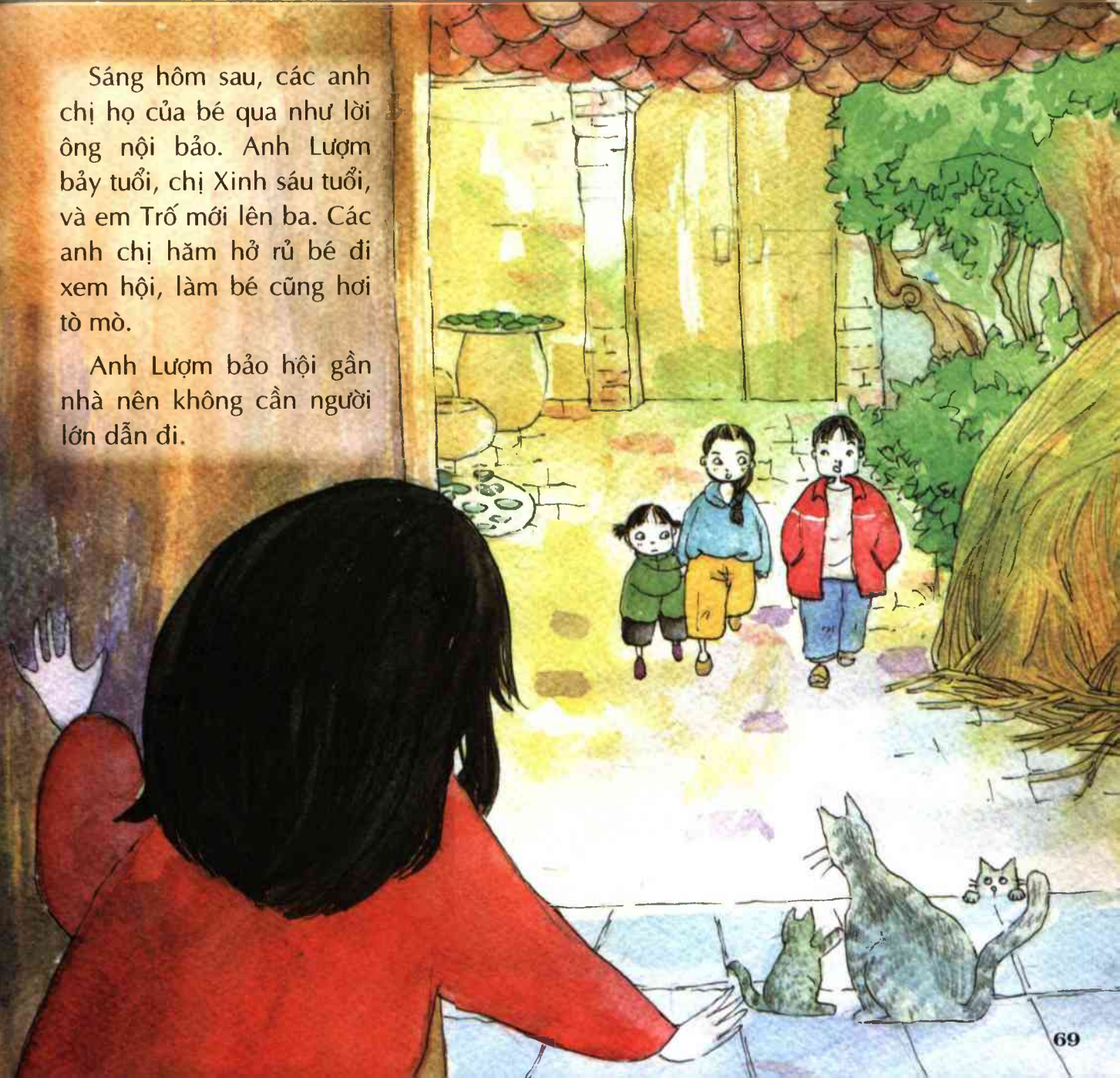

Đêm ấy, lúc đi ngủ, bé suy nghĩ ghê lắm!

Hội làng thì có gì vui kia chứ? Bé nhớ phim hoạt hình mèo đuổi chuột, nhớ những trò chơi điện tử, nhớ cả chiếc iPad mà bố nhất quyết không cho mang về quê.

Sáng hôm sau, các anh chị họ của bé qua như lời ông nội bảo. Anh Lượm bảy tuổi, chị Xinh sáu tuổi, và em Trố mới lên ba. Các anh chị hăm hở rủ bé đi xem hội, làm bé cũng hơi tò mò.

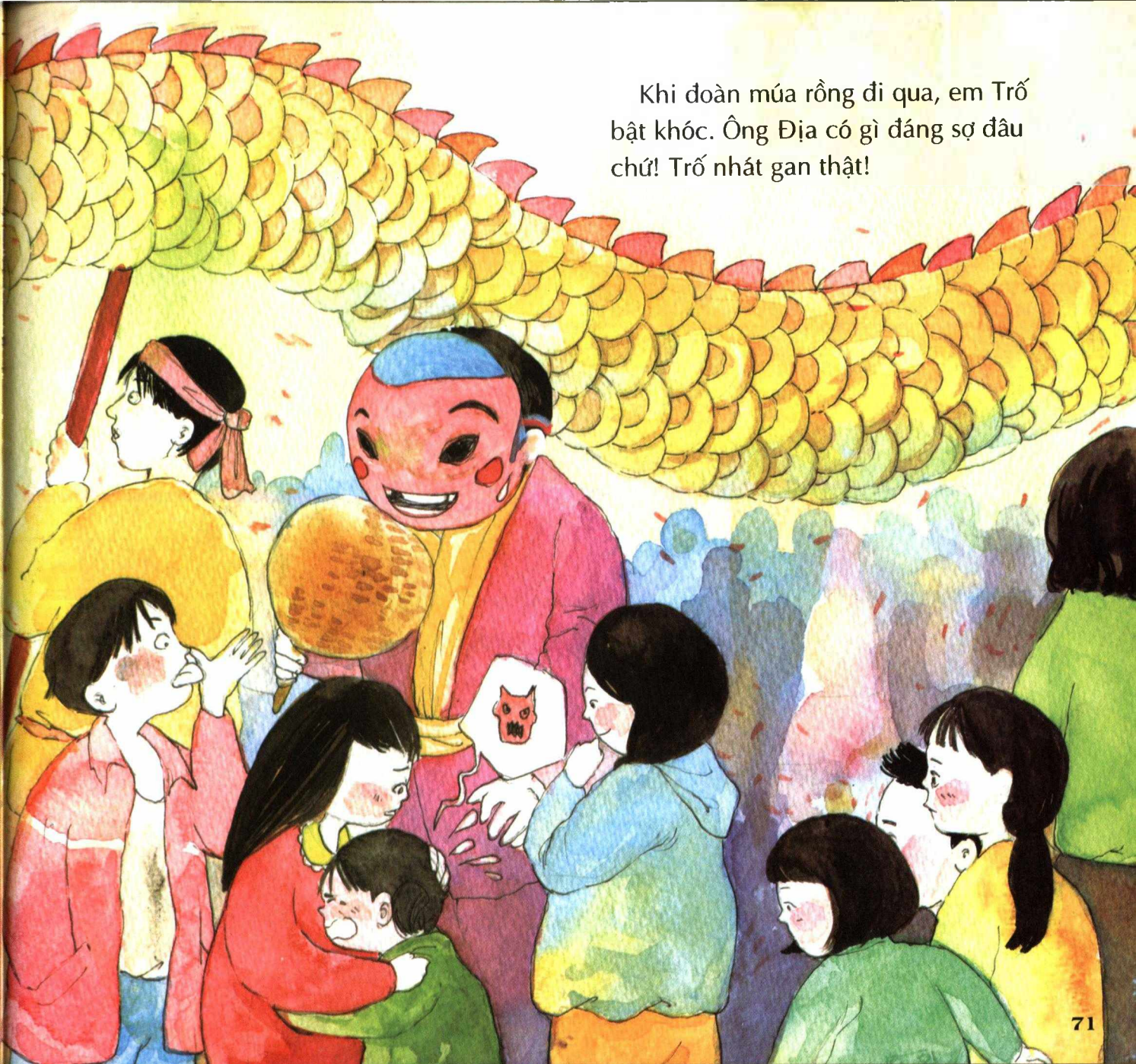
Anh Lượm bảo hội gần nhà nên không cần người lớn dẫn đi.

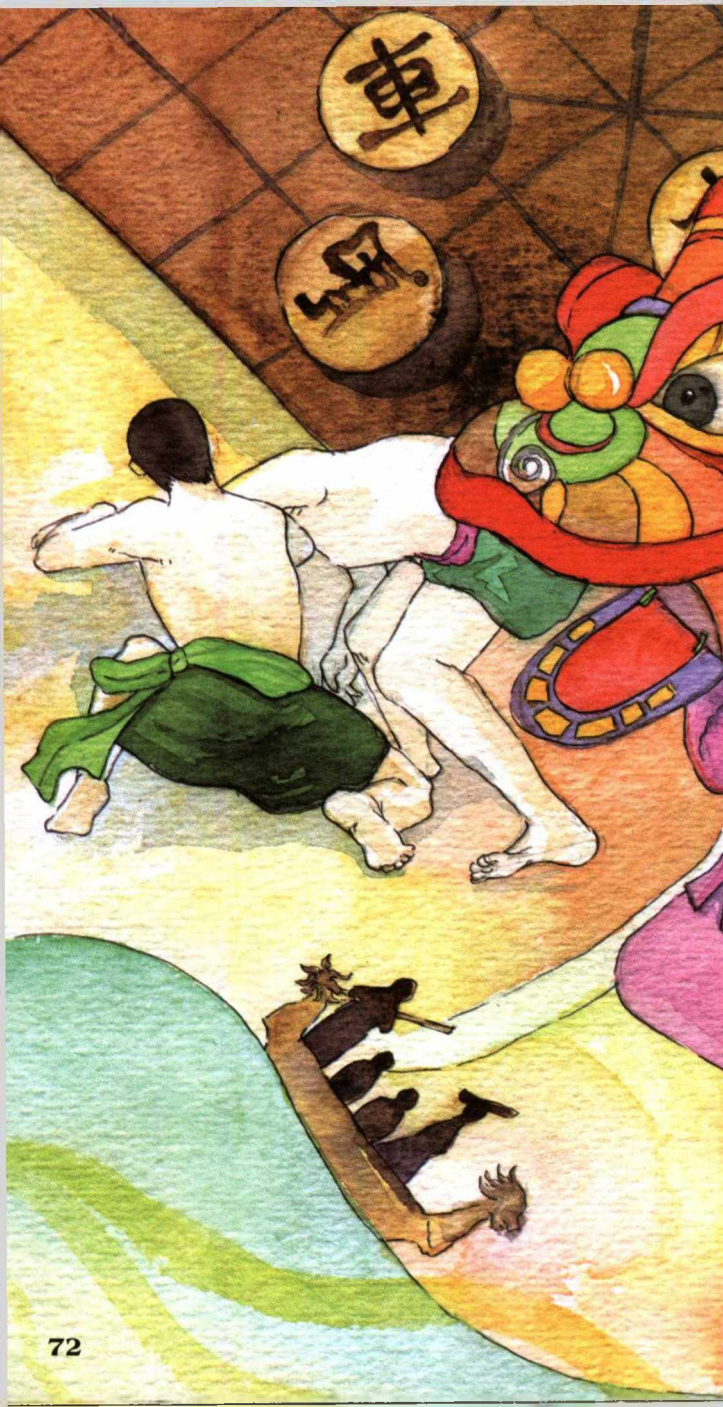

Đúng là “đông như trẩy hội”! Bao nhiêu người túa ra đường xem đoàn rước pháo. Tết năm nào làng cũng tổ chức lễ rước này.

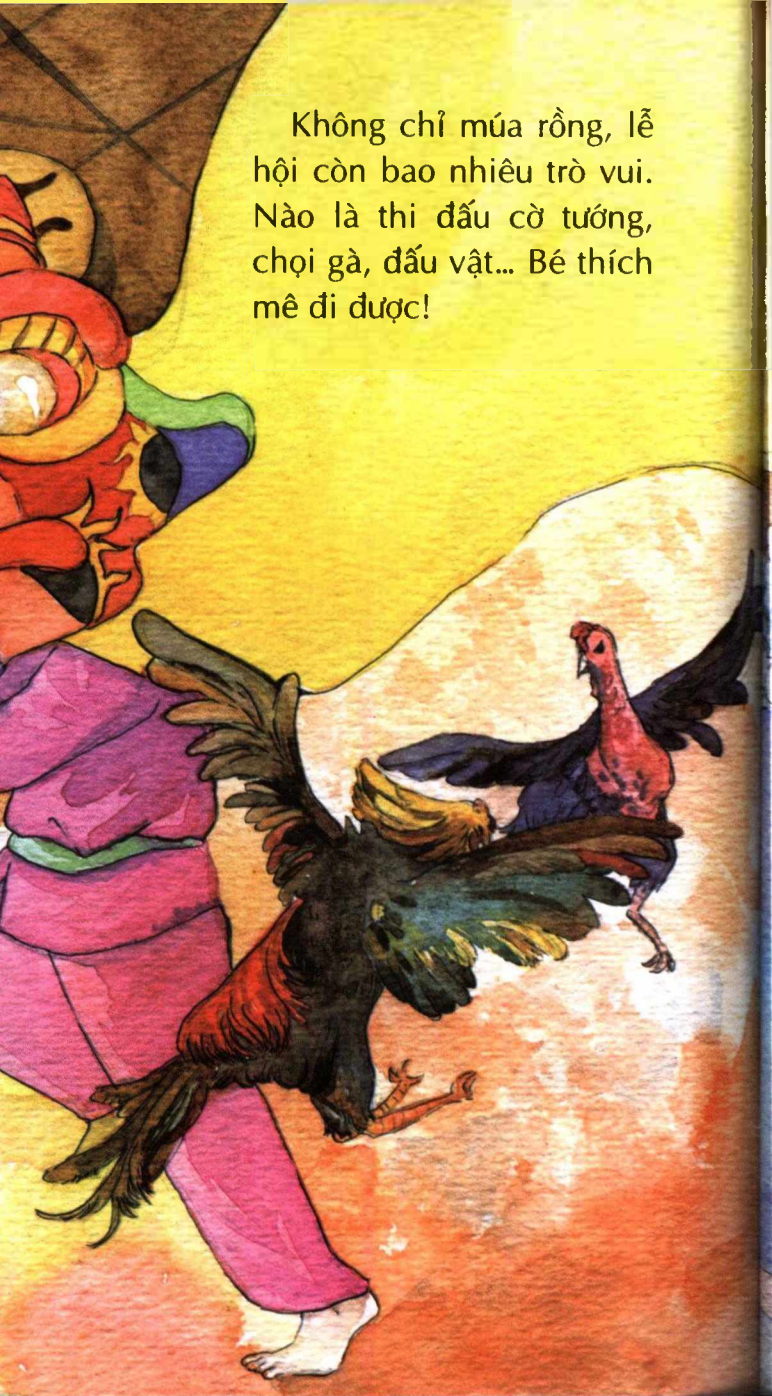

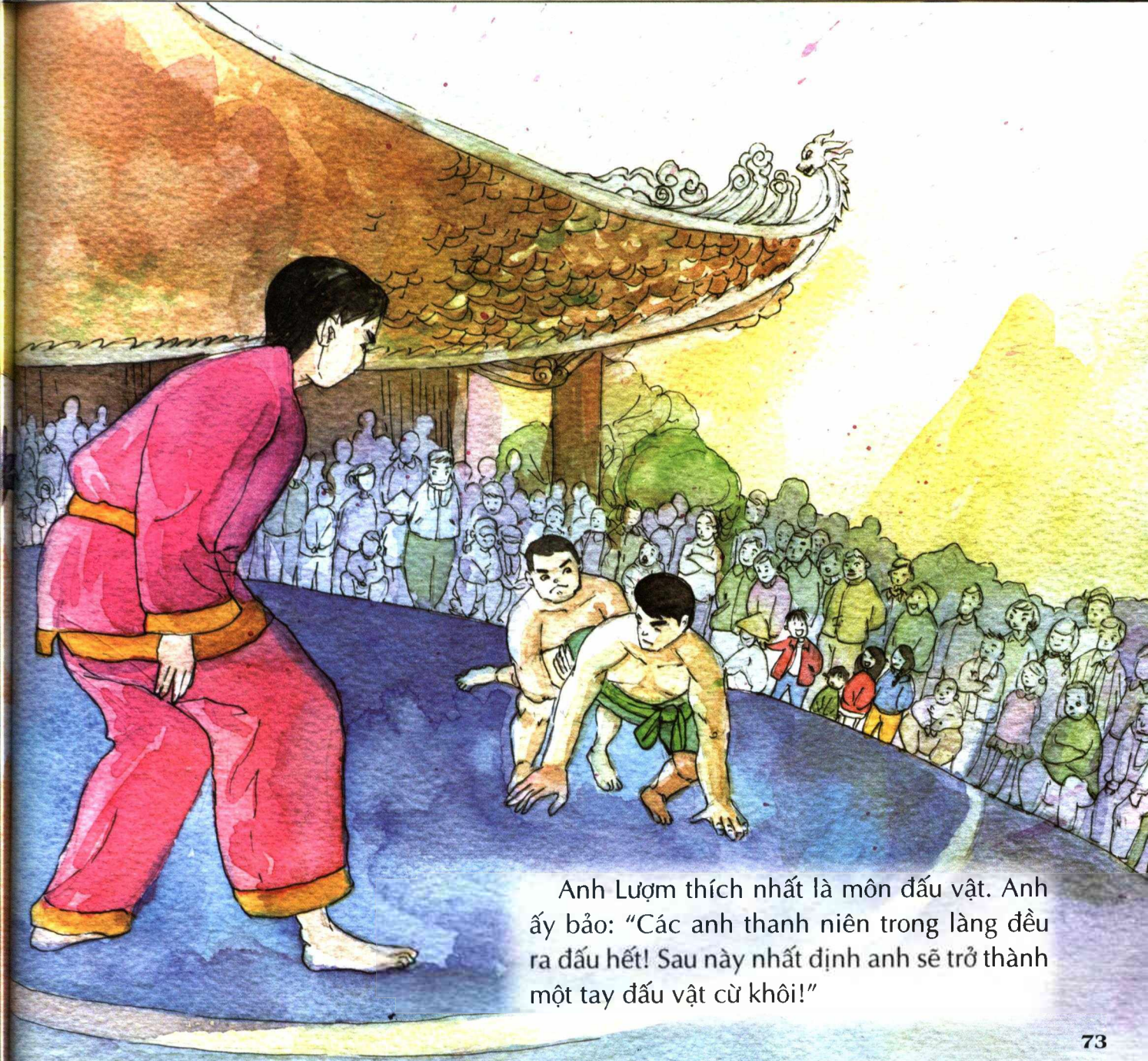
Khi đoàn múa rồng đi qua, em Trố
bật khóc. Ông Địa có gì đáng sợ đâu
chứ! Trố nhát gan thật!

Không chỉ múa rồng, lễ
hội còn bao nhiêu trò vui.
Nào là thi đấu cờ tướng,
chọi gà, đấu vật... Bé thích
mê đi được!

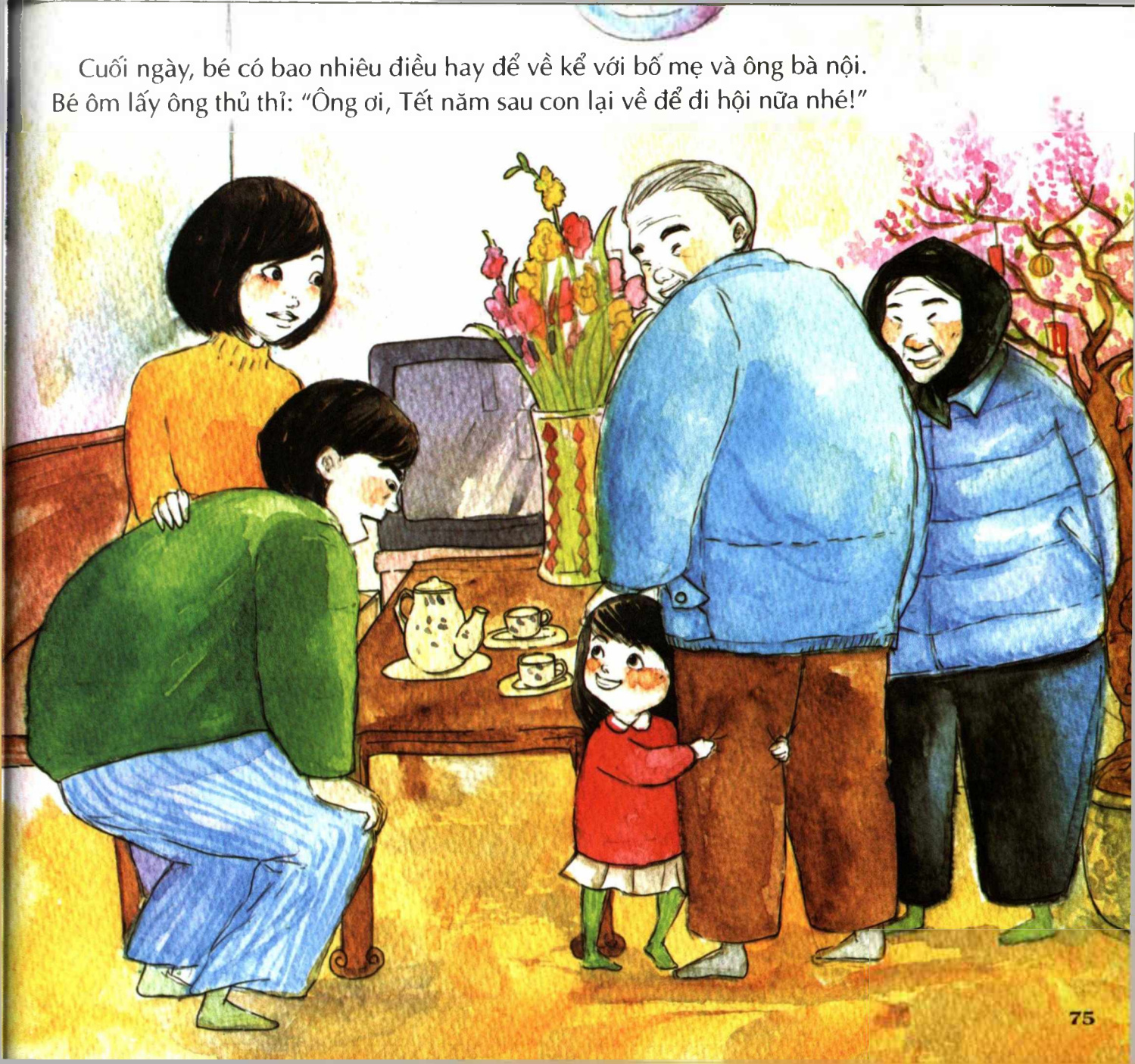

Anh Lượm thích nhất là môn đấu vật. Anh ấy bảo: “Các anh thanh niên trong làng đều ra đấu hết! Sau này nhất định anh sẽ trở thành một tay đấu vật cừ khôi!”

Nhưng bé chẳng thích trò ấy, bé chỉ thích xem hát quan họ. Các liền chị mặc áo tứ thân tha thuột, cưỡi thuyền rồng bập bênh trên sóng nước, xinh đẹp như từ truyện cổ tích bước ra vậy.

Cuối ngày, bé có bao nhiêu điều hay để kể với bố mẹ và ông bà nội.
Bé ôm lấy ông thủ thỉ: "Ông ơi, Tết năm sau con lại về để đi hội nữa nhé!"

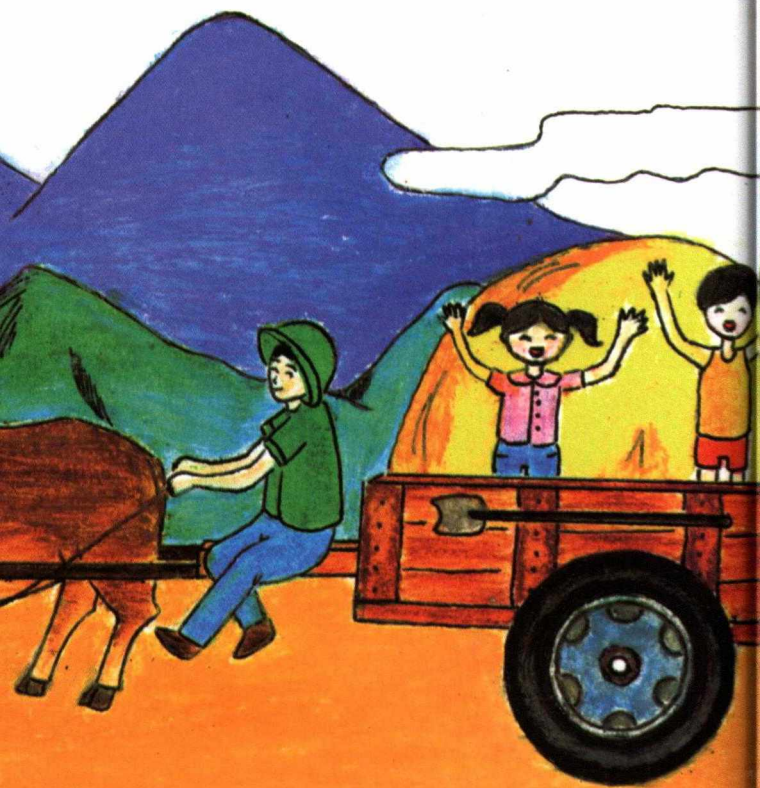

BÉ BÌ VỀ QUÊ

Tranh và lời: NGUYỄN PHƯƠNG QUANG

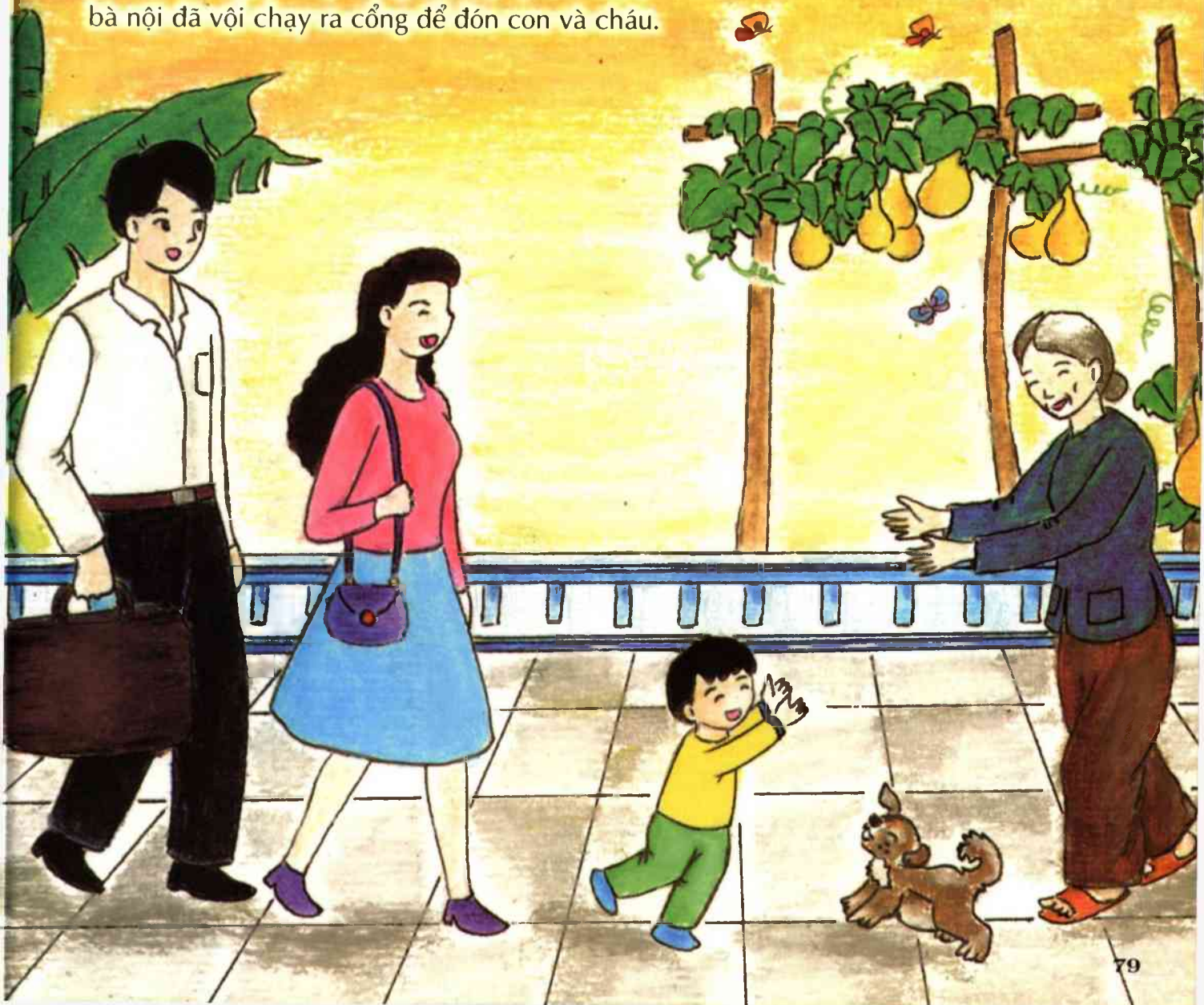
[GIẢI TƯ]

Bé Bi năm nay lên năm tuổi. Vào dịp cuối tuần, gia đình cậu thường về quê thăm ông bà ở làng Bá Giang, một làng ngoại thành Hà Nội.

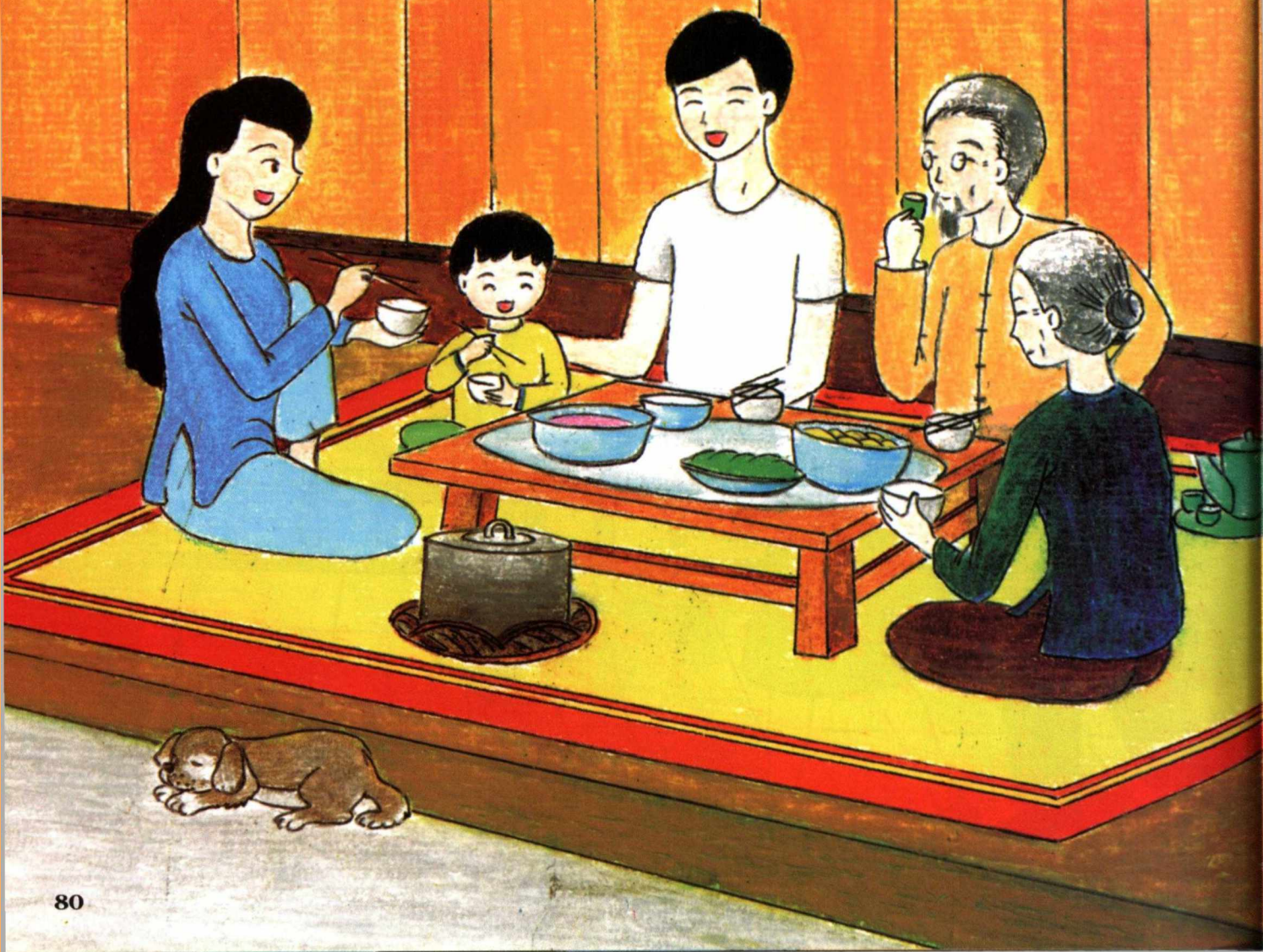
Chỉ cần nghe thấy tiếng xe máy quen thuộc,
bà nội đã vội chạy ra cổng để đón con và cháu.

Tối đến, cả nhà quây quần bên nhau, cùng ăn bữa cơm đầm ấm.

Ông nội nói với bé Bi: "Cháu về lần này vừa đúng dịp làng ta tổ chức hội thi thả diều. Ngày mai, ông cháu ta cùng đi thả diều nhé!"

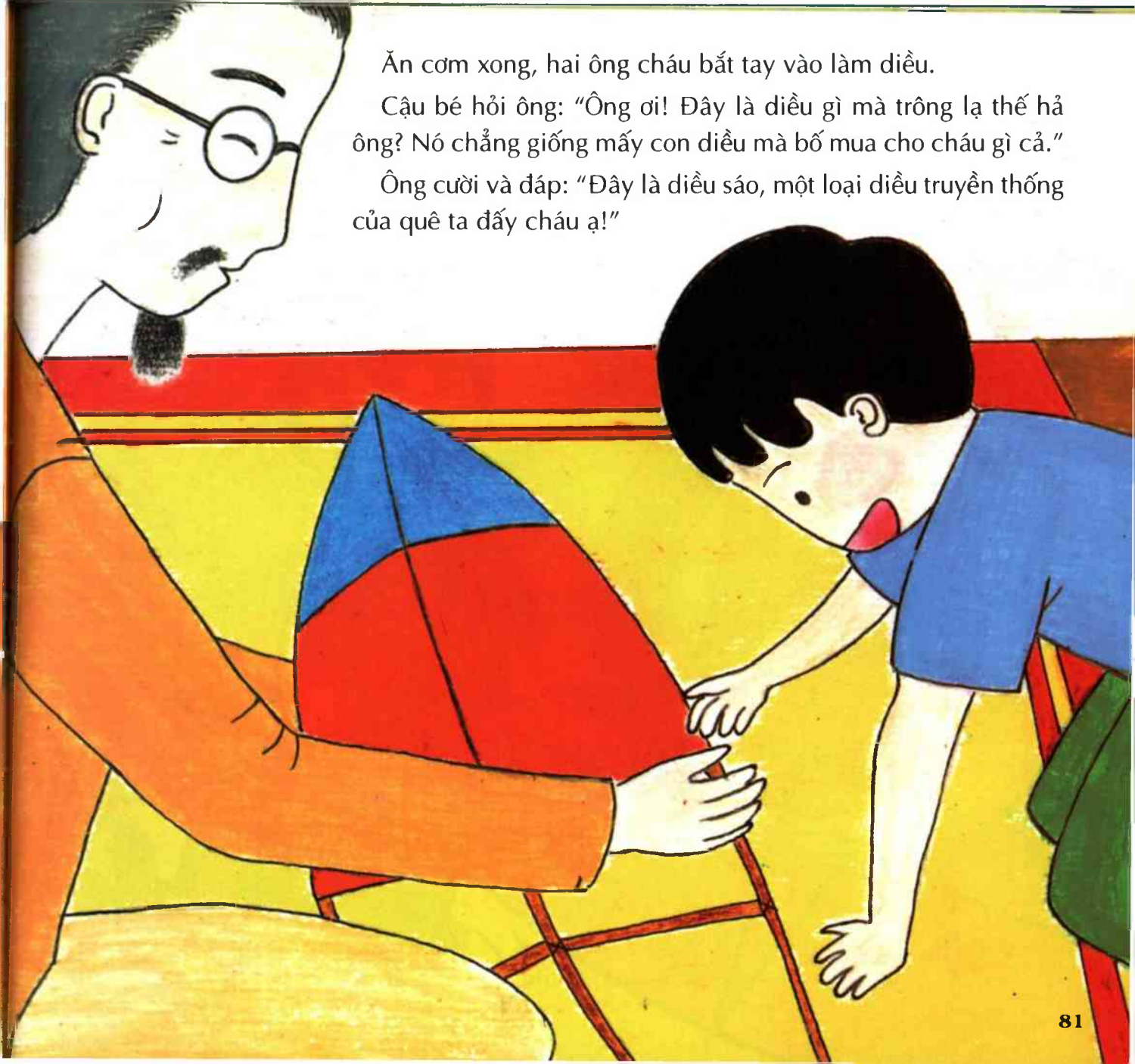
Cu cậu hớn hở reo vang: "Đi thả diều! Hoan hô ông nội!"

Ăn cơm xong, hai ông cháu bắt tay vào làm diều.

Cậu bé hỏi ông: "Ông ơi! Đây là điều gì mà trông lạ thế hả ông? Nó chẳng giống mấy con diều mà bố mua cho cháu gì cả."

Ông cười và đáp: "Đây là diều sáo, một loại diều truyền thống của quê ta đấy cháu ạ!"

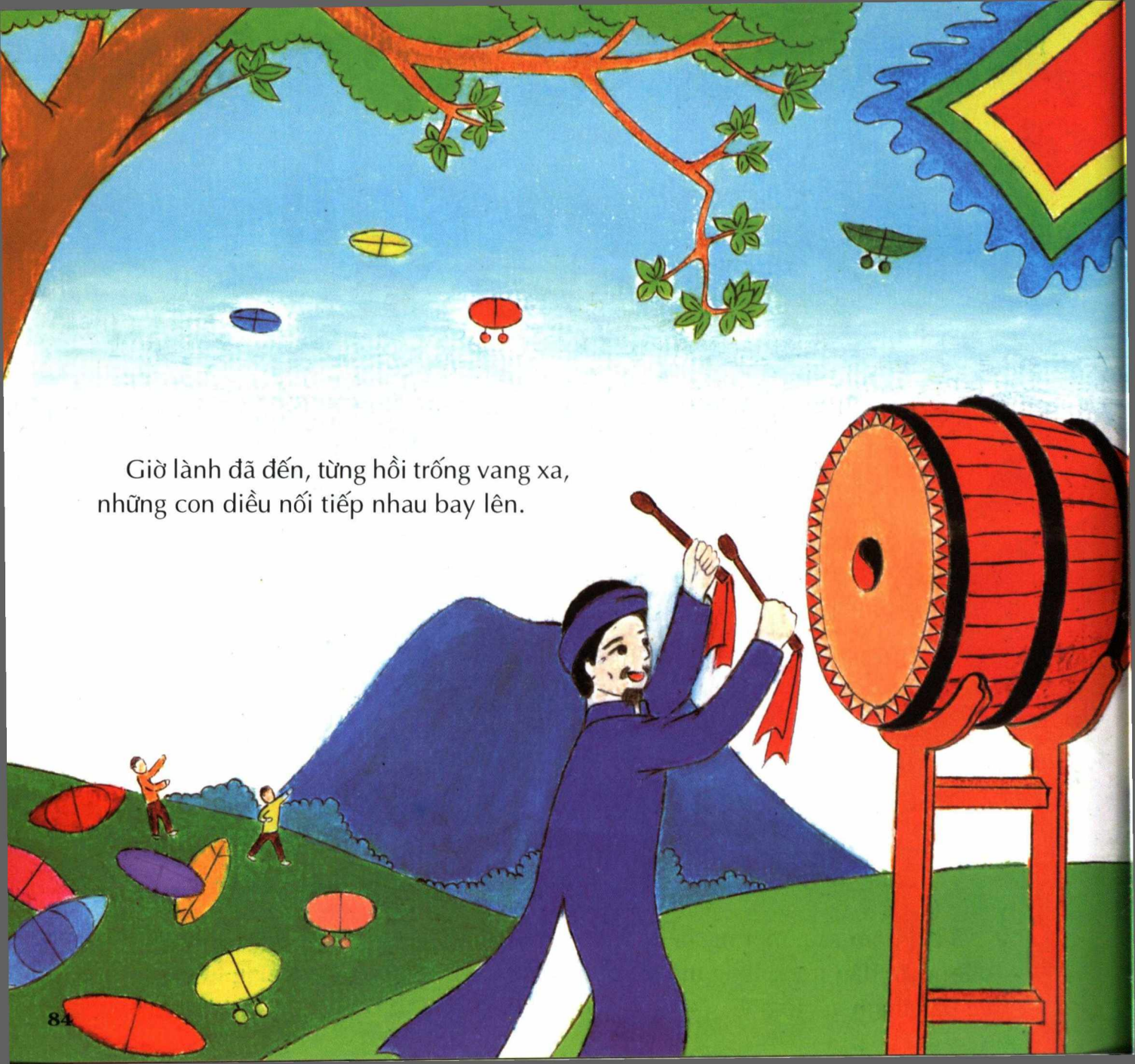

*Khi làm xong, chiếc điều cong cong như mảnh trăng
lưỡi liềm trông thật đẹp. Trên mặt điều còn gắn một
bộ sáo. Ông bảo, khi thả điều lên trời, sáo sẽ phát ra
những âm thanh rất du dương.*

Sáng hôm sau, mọi người có mặt ở đình làng để làm lễ tế diều. Không chỉ người dân trong làng mà rất nhiều du khách thập phương cũng tụ họp về đây tham gia lễ hội.

Giờ lành đã đến, từng hồi trống vang xa,
những con diều nối tiếp nhau bay lên.

Khi diều đã no gió, ông nội
dạy Bi cách điều khiển con diều.

Đám trẻ con trong làng cũng ríu rít thả diều theo hội.

 Gió thổi ngày một mạnh hơn, cả đàn điều
đua chen nhau trên nền trời xanh thẳm,
tiếng sáo điều vi vu lan toả khắp mọi nơi.

Bỗng một con diều ở đâu bay lạc đến,
vướng vào dây diều của Bi.

"Pực...!" Con diều của Bi chao đảo rồi
rơi xuống một ngọn cây.

Thấy thế, Bi òa lên khóc.

May sao, một cô bé tốt bụng trong làng đã nhanh nhẹn trèo lên cây để lấy con điều giúp Bi. Cậu bé lo lắng gọi to: "Chị ơi, cẩn thận kẻo ngã!"

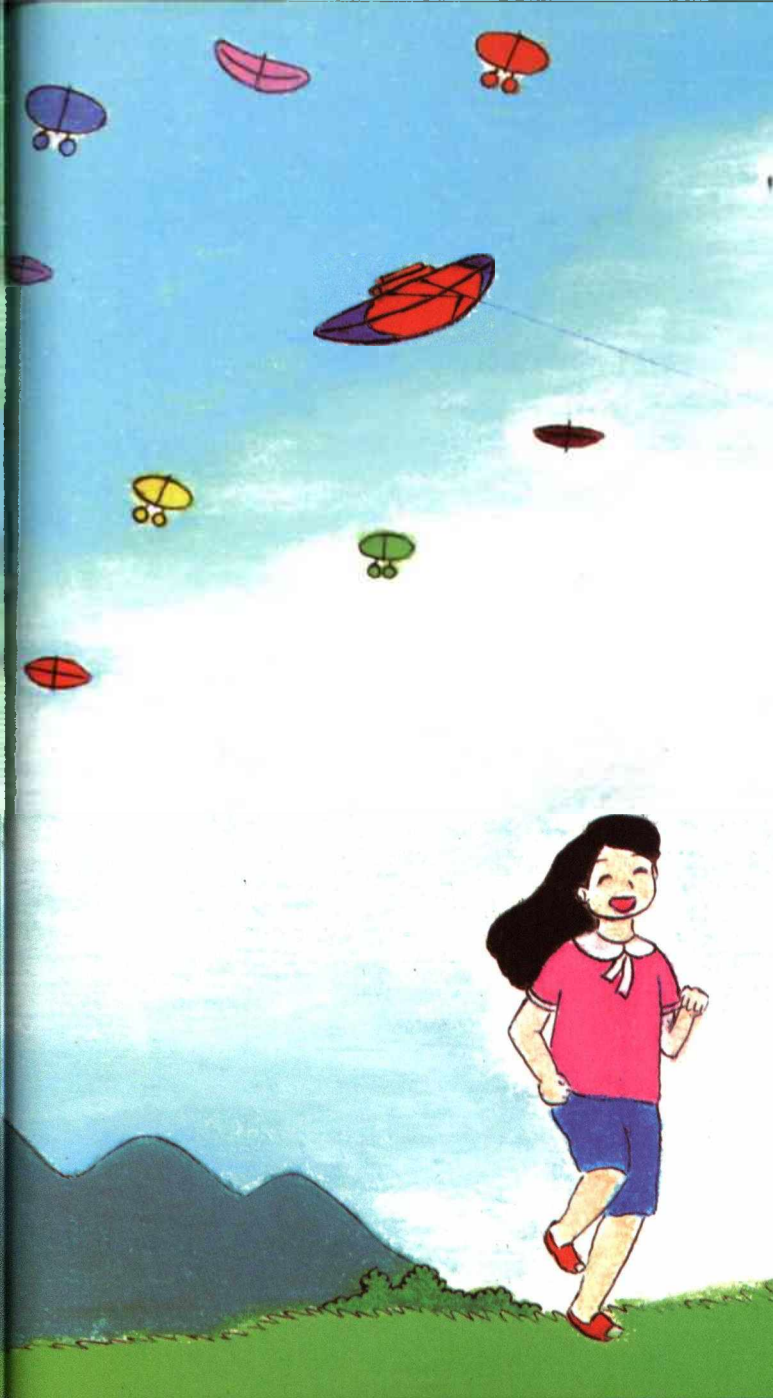
Cô bé cười và đáp: "Em an tâm! Chị trèo cây giỏi lắm!"

Một lát sau, cô bé đã lấy
được điều xuống cho Bi.

“Em cảm ơn chị! Em
cảm ơn chị!” Bi vui vẻ nói.

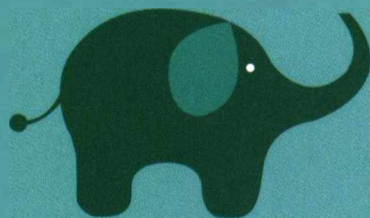
Sau đó, hai chị em lại cùng nhau thả diều. Bé Bi vừa tìm lại được diều, vừa có thêm bạn mới. Thật vui, phải không nào?

VUI HỘI BUÔN ĐÔN

Tranh và lời:
PHẠM QUANG PHÚC - HUỲNH VŨ TƯỜNG

[GIẢI TƯ]

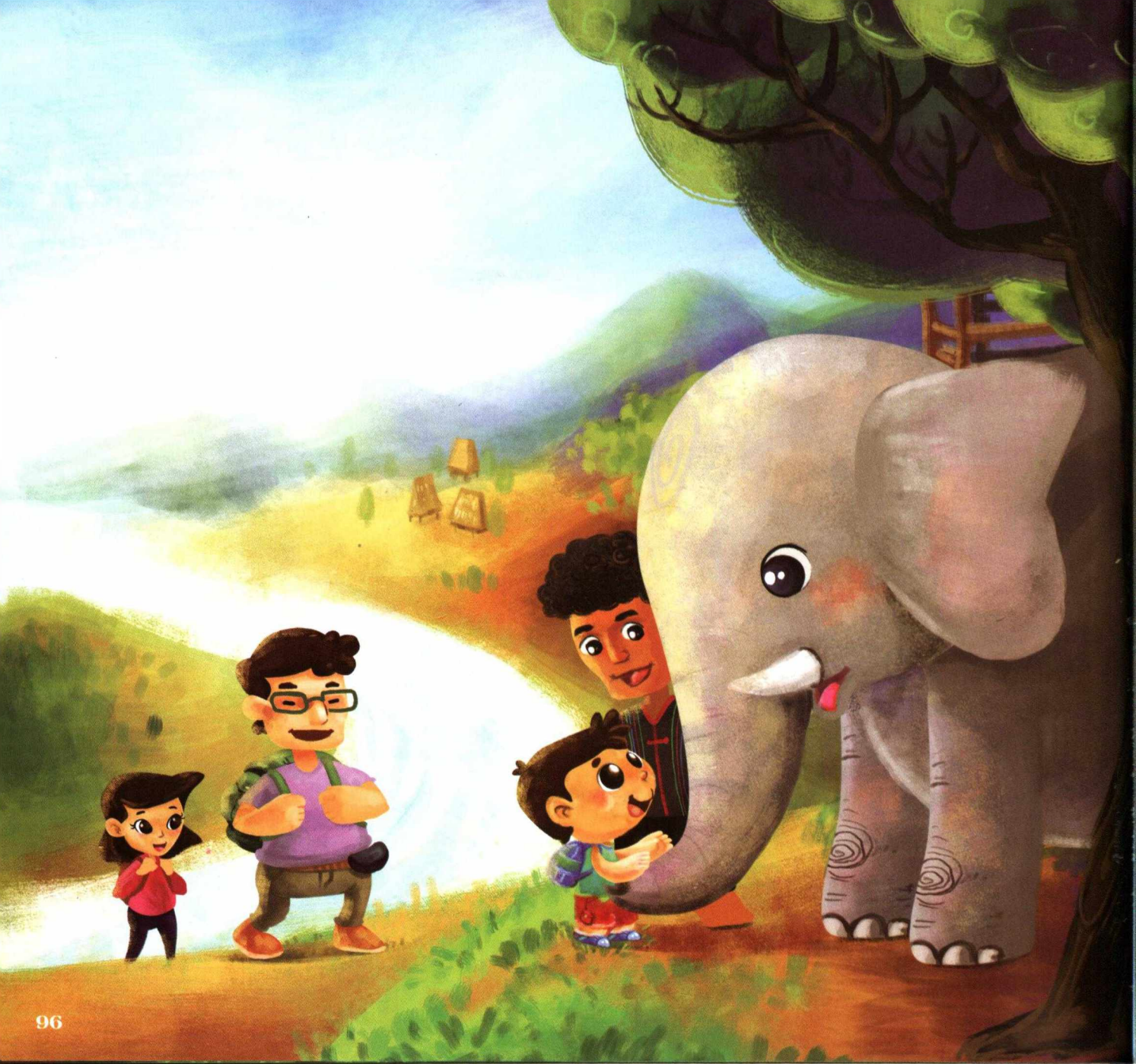

“Quê mình còn xa không hả mẹ?” Tớ thắc mắc.

“Bé Nê của mẹ ngoan nào! Qua sông Sê Rê Pôk là tới nơi rồi!”

Sao mẹ cứ gọi tớ là “bé” mãi thế? Tớ đã năm tuổi, sắp học xong mẫu giáo rồi đấy. Đây là lần đầu tớ được về thăm quê ngoại ở tận Buôn Đôn. Không biết ở đó có gì vui không nhỉ?

Cả nhà tớ tạm biệt bác tài xế rồi bước lên cầu treo để qua sông. Đón gia đình tớ là bác quản tượng cùng một chú voi to lớn, mập mạp nhưng đuôi lại ngắn ngủn. Loay hoay một hồi, cả nhà tớ cũng yên vị trên lưng chú ta, sẵn sàng thẳng tiến tới Buôn Đôn.

“Bạn voi ơi! Mình tới Buôn Đôn nào!” Tớ hét lên háo hức.

Buôn Đôn hiện ra trước mắt với những ngôi nhà sàn nằm giữa rừng cây bạt ngàn. Đâu đây văng vẳng tiếng kêu của các loài chim, thú.

Ông bà ngoại tôi là người dân tộc M'ông. Ông bà đã có lần lên thành phố chơi với tôi, nhưng cảm giác được gặp ông bà ở chính nơi đây thật lạ và vui.

Nhưng rồi tớ phát hiện ra một điều thật khủng khiếp. Ở đây không có phim hoạt hình tớ thích trên ti vi, không có trò chơi điện tử, cũng chẳng có kem. Thế thì có gì mà vui chứ!

Giờ thì tớ bắt đầu thấy chán và nhớ nhà rồi. Tớ đang mếu máo chực khóc thì một cô bé ló đầu ra hỏi:

“Cậu mới từ thành phố về à? Tớ là H’Plo. Buôn mình sắp tổ chức lễ hội đua voi đấy, vui lắm! Cậu có muốn đi xem không?”

Lễ hội à? Nghe có vẻ hay đấy! Thế là tớ đi theo H’Plo.

Bọn tớ chạy khắp làng xem mọi người chuẩn bị cho lễ hội. Chú voi của ba H'Plo được cho ăn rất nhiều củ quả ngon để lấy sức cho cuộc đua sắp tới. Mẹ H'Plo thì dệt những tấm thổ cẩm tuyệt đẹp. H'Plo tíu tít bảo với tớ:

“Mẹ tớ sẽ tặng cậu một bộ quần áo của người M'nông để dự hội đấy!”

“Ôi tuyệt quá! Cảm ơn mẹ cậu nhiều nhé!”

Tớ hỏi H'Plo: "Sao lại phải tổ chức lễ hội nhỉ?"

"Tớ cũng không rõ nữa. Hay mình đi hỏi cây thần đi! Ba tớ bảo cái gì cây thần cũng biết!" H'Plo gợi ý.

Thế là H'Plo xin phép bố mẹ rồi dẫn tớ đến chỗ gốc cây cổ thụ già nhất buôn làng. Đứng dưới tán cây, bọn tớ bỗng nghe thấy tiếng lá cây rì rào, hệt như tiếng người thủ thỉ:

"Vua voi ghi dấu tự ngàn đời

Luyện voi giúp sức, cứu muôn nơi.

Cùng nhau mở hội, ta rèn giũa

Cầu cho vạn vật mãi sinh sôi."

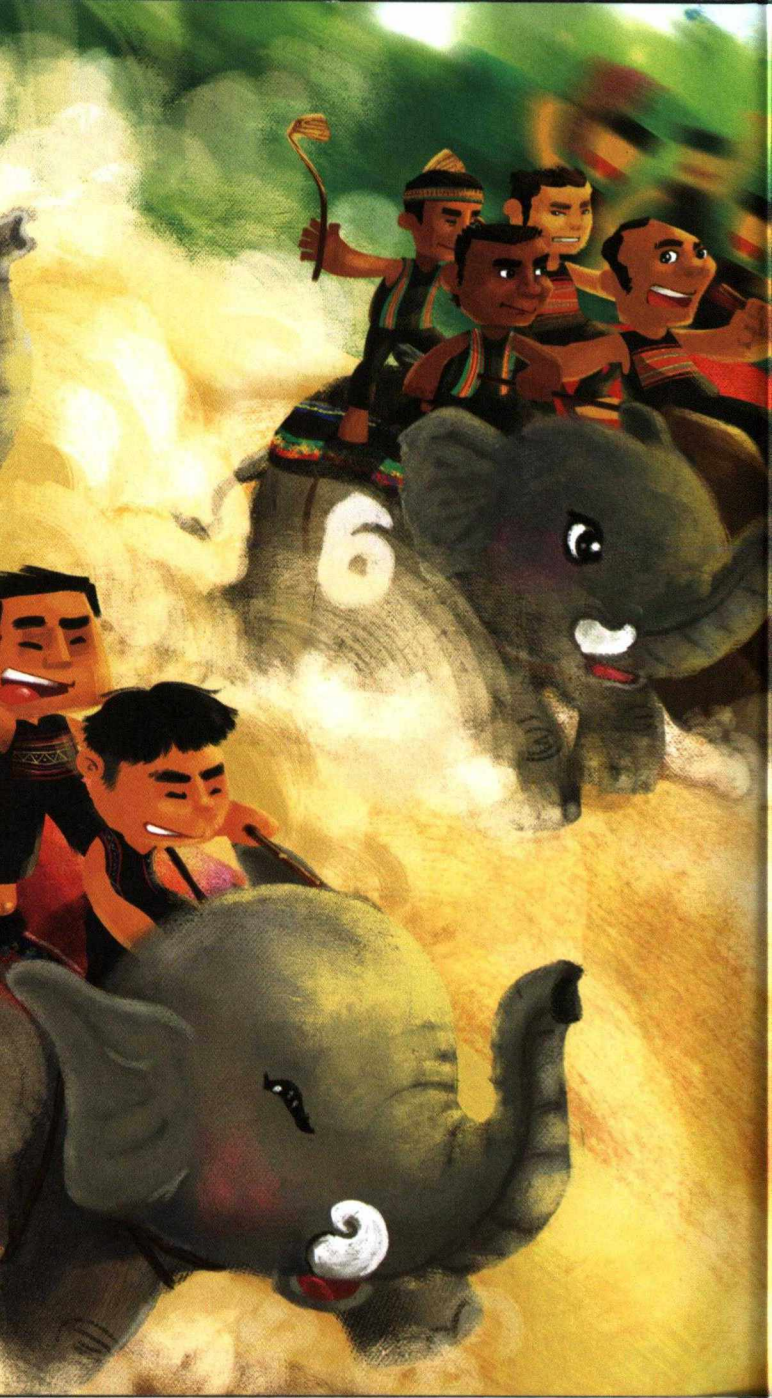
Tớ hết sức kinh ngạc, muốn hỏi thêm nhiều điều nhưng giọng nói đã im bật.

Đến ngày hội, bọn tứ dầy từ sớm, diện đồ thật đẹp. Người ở các buôn làng khác cũng đổ về dự hội, tất cả tụ tập ở khu đất trống ven rừng.

Các chú voi dàn hàng ngang trong tư thế sẵn sàng. Trên lưng mỗi chú là hai bác quản tượng oai vệ. Một tiếng tù và vang lên, cuộc đua bắt đầu. Tất cả các chú voi lao về phía trước trong tiếng hò reo của mọi người. “Nhanh lên! Cố lên!”

Các tay đua ganh nhau từng chút một trong tiếng chiêng, trống vang rền như sấm.

Càng về gần tới đích, cuộc đua càng gay cấn, tiếng cổ vũ càng thêm sôi nổi. “Tăng tốc lên! Tiến lên!”

Boong boong boong... Tiếng cồng ngân vang báo hiệu đã có voi về đích. Ba H’Plo cùng chàng voi của mình đã xuất sắc giành chiến thắng! Mọi người đổ xô đến chúc mừng. Bọn tớ cũng reo hò vui sướng, hoà cùng đám đông náo nhiệt đang la hét vang trời.

“Có tuyệt không cơ chứ! Buôn mình thắng rồi!”

Sau đó, các chú voi còn tham gia nhiều cuộc thi hấp dẫn khác như đá bóng, kéo gỗ, bơi lội... Các trò vui diễn ra liên tục suốt cả ngày. Bọn tớ chạy lăng xăng không ngớt, cổ vũ không sót tiết mục nào.

Chẳng mấy chốc trời đã về chiều. Các cuộc thi tài kết thúc, mọi người xúm lại cùng nhau nấu nướng. Khói bếp bốc nghi ngút khắp buôn làng.

Thấy tớ cứ chạy lăng xăng khắp nơi, H'Plo trêu:

“Này, cậu có biết nấu nướng gì không đấy?”

“Tớ chịu! Tớ chỉ mang củi phụ giúp bà thôi!” Tớ đáp.

Bữa tiệc ăn mừng vô cùng thịnh soạn! Tớ được ăn rất nhiều món ngon, đặc biệt là món cơm lam nấu trong ống nứa, ăn một lần là nhớ mãi luôn!

Ăn xong, mọi người cùng nhau ca hát và nhảy múa rất vui vẻ. Tở và H'Plo còn được ông ngoại dạy cách đánh chiêng nữa. Nhớ lời cây thần, tở cùng cả làng hát mừng chiến thắng và cầu mong một vụ mùa tốt tươi sẽ đến.

Sau một ngày mệt nhoài nhưng vui ơi là vui, bốn tổ cùng mọi người quây quần quanh đống lửa nghe các già làng kể chuyện. Đó là các truyện cổ của người M'Nông kể về những người anh hùng đã xây dựng và bảo vệ vùng đất này, rồi sự tích về công lao luyện voi giúp làng của Vua Voi ngày trước. Giờ thì tổ đã hiểu, lễ hội không chỉ là nơi để vui chơi mà còn là dịp để mọi người sum vầy bên nhau nữa.

“Hôm nay tớ vui quá xá. Mai tớ muốn học cưỡi voi! Rồi tụi mình sẽ cùng khám phá thêm nhiều trò hay nữa nhé!”

Nghe tớ nói, nhỏ H’Plo khoái chí reo lên: “Hi hi! Vậy là cậu hết nhớ nhà rồi nhé!”

Tớ ngớ ra một lúc rồi cả hai đứa cười phá lên. Ủa nhỉ! Tớ đã yêu Buôn Đôn như nhà của mình rồi!

MỤC LỤC

Chiếc đèn của Thỏ... (3)

Chiếc răng sâu của Anak... (25)

Trung Thu của Tí... (47)

Một cái Tết khác... (63)

Bé Bi về quê... (77)

Vui hội buôn Đôn (93)

LỄ TẾT QUÊ HƯƠNG

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

55 Quang Trung, Q. Hai Bà Trưng, Hà Nội.

ĐT: (04) 39434 730 - (04) 39428 632 - Fax: (04) 38229 085

Website: www.nxbkimdong.com.vn - Email: kimdong@hn.vnn.vn

CHI NHÁNH NXB KIM ĐỒNG TẠI MIỀN TRUNG

102 Ông Ích Khiêm - TP Đà Nẵng. ĐT: (0511) 3812 335 - Fax: (0511) 3812 334

Email: cnkimdongmt@nxbkimdong.com.vn

CHI NHÁNH NXB KIM ĐỒNG TẠI TP. HỒ CHÍ MINH

276 Nguyễn Đình Chiểu, Q.3, TP. Hồ Chí Minh.

ĐT: (08) 3930 3447 - Fax: (08) 3930 5867

Email: cnkimdong@nxbkimdong.com.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản - Giám đốc: PHẠM QUANG VINH

Chịu trách nhiệm bản thảo - Phó Giám đốc: VŨ THỊ QUỲNH LIÊN

Biên tập: NGUYỄN THANH HƯƠNG

Trình bày: NGUYỄN THỊ THU TRANG

Sửa bài: HƯƠNG LAN

In và gia công 2.000 bản - Khổ 20,5 cm x 18,5 cm - Tại Công ty CP In và Thương mại Quốc Duyệt

Địa chỉ: Trụ cầu N25, đường Tân Xuân, phường Đồng Ngạc, Bắc Từ Liêm, Hà Nội

Số xác nhận đăng ký xuất bản: 2028-2015/CXBIPH/29-133/KĐ cấp ngày 24/7/2015

Quyết định xuất bản số: 510/QĐKĐ kí ngày 12/11/2015

In xong và nộp lưu chiểu tháng 11/2015.

Biên mục trên xuất bản phẩm của Thư viện Quốc gia Việt Nam

Lễ tết quê hương. - H. : Kim Đồng, 2015. - 124tr. : tranh vẽ ; 19x21cm

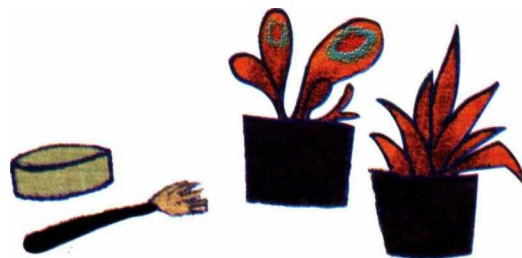
Dự án hỗ trợ văn học thiếu nhi Việt Nam - Đan Mạch (2006 - 2015)

ISBN 9786042057127

1. Văn học thiếu nhi 2. Truyện 3. Việt Nam

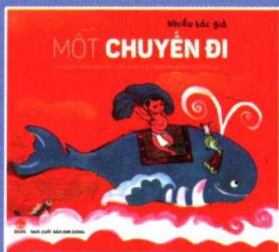
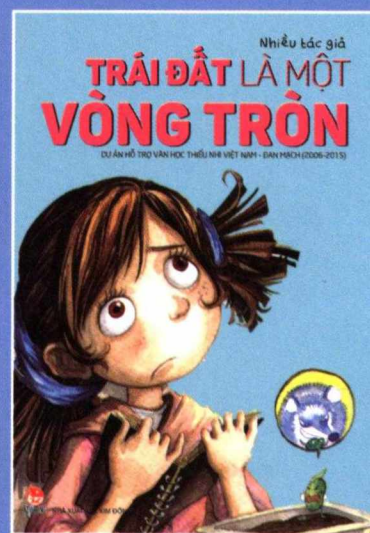
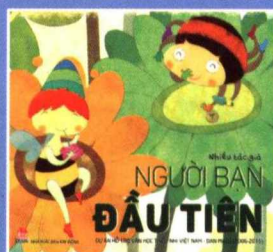
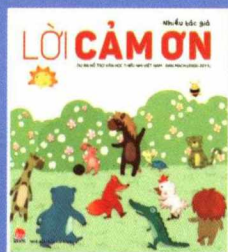
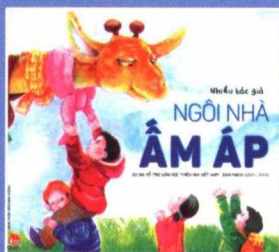
895.9223 - dc23

KDM0336p-CIP

CÁC EM TÌM ĐỌC

THƯ VIỆN EBOOK KIM ĐỒNG

8 935244 807868

ISBN 978-604-2-05712-7

5151400160007

Giá: 60.000đ

www.nxbkimdong.com.vn - www.facebook.com/nxbkimdong